Projekt

z dnia 17 stycznia 2012 r.
Zatwierdzony przez .....

UCHWAŁA NR .....
RADY MIEJSKIEJ W SOKÓŁCE

z dnia 17 stycznia 2012 r.

w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Drahle, Nowa Kamionka i Stara Kamionka w gminie Sokółka

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591; z 2002 r. Nr 23, poz. 220; Nr 62, poz. 558; Nr 113, poz. 984; Nr 153, poz. 1271; Nr 214, poz. 1806; z 2003 r. Nr 80, poz. 717; Nr 162, poz.1568; z 2004 r. Nr 102, poz. 1055; Nr 116, poz. 1203; Nr 167, poz. 1759; z 2005 r. Nr 172, poz. 1441; Nr 175, poz. 1457; z 2006 r. Nr 17, poz. 128; Nr 181, poz. 1337; z 2007 r. Nr 48, poz. 327; Nr 138, poz. 974; Nr 173, poz.1218; z 2008 r. Nr 180, poz.1111; Nr 223, poz. 1458; z 2009 r. Nr 52, poz. 420; Nr 157, poz. 1241; z 2010 r. Nr 28, poz. 142; Nr 28, poz. 146; Nr 40, poz. 230; Nr 106, poz. 675, z 2011 r. Nr 21, poz. 113, Nr 117, poz. 679 i Nr 134, poz. 777) oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717; z 2004 r. Nr 6, poz. 41; Nr 141, poz. 1492; z 2005 r. Nr 113, poz. 954; Nr 130, poz. 1087; z 2006 r. Nr 45, poz.319; Nr 225, poz.1635; z 2007 r. Nr 127, poz.880; z 2008 r. Nr 199, poz.1227; Nr 201, poz.1237; Nr 220, poz. 1413; z 2010 r. Nr 24, poz.124; Nr 75, poz.474; Nr 106, poz.675; Nr 119, poz.804; Nr 149, poz.996; Nr 155, poz.1043; Nr 130, poz. 871; z 2011 r. Nr 32, poz. 159 i Nr 153, poz. 901), oraz art.53 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. z 2005 r. Nr 228 poz.1947 z późn. zm.) w związku z uchwałą nr XXII/171/08 Rady Miejskiej w Sokółce z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego stanowiącego części terenów wsi Drahle, Stara Kamionka i Nowa Kamionka, uchwala się, co następuje:

Rozdział 1.
Ustalenia ogólne.

§ 1. 1. Po stwierdzeniu zgodności ze „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Sokółka", uchwała Nr XIV/132/99 Rady Miejskiej w Sokółce z dnia 15 grudnia 1999 r., zmieniona uchwałą Nr XXXI/239/05 Rady Miejskiej w Sokółce z dnia 1 marca 2005r. oraz uchwałą Nr XVII/103/11 Rady Miejskiej w Sokółce z dnia 29 września 2011 r., uchwala się miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu stanowiącego części terenów wsi Drahle, Nowa Kamionka i Stara Kamionka w gminie Sokółka, zwany dalej planem, obejmujący obszar opracowania o powierzchni 176,58 ha, określony na rysunku planu w skali 1:2000 stanowiącym załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały.

2. Plan składa się z następujących integralnych części niniejszej uchwały:

1) części tekstowej planu stanowiącej treść niniejszej uchwały;

2) części graficznej - rysunku planu na mapie skali 1:2000 - przetworzonym do skali 1:4000 do celów uzgodnień i publikacji, stanowiący załącznik Nr 1;

3) rozstrzygnięcia o sposobie rozpatrzenia uwag zgłoszonych w trakcie wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu - załącznik Nr 2;

4) określenia sposobu realizacji inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, wynikających z planu, należących do zadań własnych gminy - załącznik Nr 3.

3. Na terenach, o których mowa w ust. 1, określa się w dalszych przepisach niniejszych ustaleń dopuszczalne przeznaczenie terenów oraz warunki tego dopuszczenia.

4. Opracowanie planu stanowi kontynuację procesu przygotowania do eksploatacji złoża kruszywa naturalnego "Kamionka - Drahle I". Marszałek Województwa Podlaskiego w dniu 10.VI.2010 r. udzielił koncesji na wydobycie kruszywa naturalnego NR DIS.III.7512-151/09 z części złoża „KAMIONKA – DRAHLE I" Spółce Lafarge Kruszywa i Beton Sp. z o.o.

5. Na terenach, o których mowa w ust. 1, określa się w dalszych przepisach niniejszych ustaleń dopuszczalne przeznaczenie terenów oraz warunki tego dopuszczenia.

§ 2. Następujące oznaczenia graficzne na rysunku planu w skali 1: 2000, stanowiącym załącznik Nr l, są ustaleniami obowiązującymi:

1) granice opracowania obszaru objętego planem miejscowym;

2) granice terenu górniczego;

3) granice obszaru górniczego;

4) granice złoża kruszywa;

5) przeznaczenie terenów objętych planem;

6) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania;

7) projektowana trasa linii średniego napięcia – ESp;

8) istniejące stanowiska archeologiczne;

9) klasyfikacja dróg.

§ 3. Ilekroć w dalszych przypisach niniejszej uchwały jest mowa o:

1) uchwale - należy przez to rozumieć niniejszą uchwałę Rady Miejskiej;

2) rysunku planu - należy przez to rozumieć rysunek na mapie w skali 1:2000, stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały;

3) terenie górniczym - należy przez to rozumieć przestrzeń objętą przewidywanymi szkodliwymi wpływami prowadzonej działalności górniczej;

4) obszarze górniczym - należy przez to rozumieć przestrzeń, w granicach której przedsiębiorca jest uprawniony do wydobywania kopaliny oraz prowadzenia działalności górniczej objętej koncesją;

5) przeznaczeniu podstawowym - należy przez to rozumieć takie przeznaczenie, które powinno przeważać na danym terenie, wyznaczonym liniami rozgraniczającymi;

6) przeznaczeniu dopuszczalnym - należy przez to rozumieć rodzaje przeznaczenia inne niż podstawowe, które uzupełniają lub wzbogacają przeznaczenie podstawowe;

7) obiektach i urządzeniach infrastruktury technicznej - należy przez to rozumieć urządzenia i obiekty związane z zaopatrzeniem w wodę, odprowadzeniem ścieków, elektroenergetyki, gazownictwa, ciepłownictwa, telekomunikacji i innych instalacji technicznych potrzebnych do eksploatacji złoża oraz drogi.

§ 4. Wszystkie ustalenia planu mogą być realizowane pod warunkiem zgodności z przepisami odrębnymi.

Rozdział 2.
Przeznaczenie terenów, zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu.

§ 5. 1. Ustala się teren górniczy odkrywkowej kopalni kruszywa naturalnego, oznaczony na rysunku planu symbolem 1PG i dodatkowo czerwoną linią przerywaną zgodnie z koncesją na wydobycie kruszywa naturalnego.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1 ustala się:

1) wyznaczenie obszaru górniczego oznaczonego symbolem 2PG i dodatkowo fioletową linią przerywaną;

2) realizację, zgodnie z projektem zagospodarowania złoża:

a) urządzeń zakładu przeróbczego kruszywa,

b) zaplecza technicznego i socjalnego kopalni,

c) parkingów sprzętu i stacji paliw,

d) innych obiektów i urządzeń niezbędnych do prowadzenia działalności związanej z wydobyciem kruszywa.

3. W obszarze górniczym 2PG, dopuszcza się składowanie piasku, kruszywa, nadkładu, mas ziemnych, odpadów wydobywczych i przeróbczych, powstałych w trakcie wydobycia kopaliny i prowadzenia przeróbki mechanicznej kopaliny.

4. W obszarze górniczym 2PG nie dopuszcza się:

1) sztucznego obniżania lustra wody gruntowej w celu wydobycia kruszywa;

2) składowania i wypełniania wyrobisk innym materiałem niż wymieniony w ust.3.

5. Technologia eksploatacji złoża i przeróbki kopaliny powinna być tak prowadzona, aby nie powodować zanieczyszczenia wód gruntowych.

6. Projekt zagospodarowania złoża powinien zawierać wskazanie sposobu rekultywacji terenów poeksploatacyjnych.

§ 6. Skarpy utworzone po wydobyciu kruszywa, muszą zachować odpowiedni kąt zapewniający ich stateczność – zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 7. 1. Ustala się rezerwę terenu, oznaczoną na rysunku planu symbolem 6KB, pod budowę bocznicy kolejowej do obsługi obecnie przygotowywanych do eksploatacji terenów górniczych, a także do obsługi złóż przewidzianych do eksploatacji zgodnie z kierunkami zagospodarowania w Studium Gminy Sokółka

2. Projekt bocznicy powinien uwzględniać obsługę transportową i załadowczą terenów położonych w sąsiedztwie bocznicy oraz możliwość przedłużenia bocznicy w okresie perspektywicznym.

3. Dopuszcza się częściową eksploatację złoża na terenie 6KB, pod warunkiem odbudowy terenu.

§ 8. Ustala się filary ochronne:

1) od dróg, oznaczone na rysunku planu symbolem 3RF o szerokości nie mniej niż 10 m od linii rozgraniczających dróg;

2) od terenów zabudowanych, oznaczone na rysunku planu symbolem 4RF o szerokości nie mniej niż 10 m od linii rozgraniczającej teren zabudowany;

3) od gruntów rolnych i leśnych, oznaczone na rysunku planu symbolem 5RF o szerokości nie mniej niż 6 m od linii rozgraniczających grunty rolne i leśne;

4) w powierzchni terenu 6KB, zarezerwowanym pod bocznicę kolejową, szerokości nie mniej jak 10 m od skrajni toru bocznicy.

§ 9. Pozostawia się w dotychczasowym użytkowaniu teren rolniczy oznaczony na rysunku planu symbolem 7Rzb, bez prawa do jakiejkolwiek zabudowy w związku z koniecznością ochrony złoża.

§ 10. Pozostawia się w dotychczasowym użytkowaniu teren leśny oznaczony na rysunku planu symbolem 8ZL, bez prawa do jakiejkolwiek zabudowy w związku z koniecznością ochrony złoża.

Rozdział 3.
Zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego.

§ 11. Realizacja planowanego przedsięwzięcia, mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, jest dopuszczalna wyłącznie po uzyskaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na wydobywanie kopaliny ze złoża oraz wymaga sporządzenia raportu o jego oddziaływaniu na środowisko.

§ 12. 1. Rekultywacja terenów poeksploatacyjnyh winna być prowadzona sukcesywnie w trakcie eksploatacji na terenach gdzie eksploatacja została zakończona.

2. Tereny poeksploatacyjne powinny być zrekultywowane w kierunku zagospodarowania terenów na cele turystyczno-rekreacyjne, przez wykorzystanie zbiorników wodnych. Powierzchnia biologicznie czynna obszaru po rekultywacji winna stanowić nie mniej niż 80% powierzchni w granicach jego opracowania.

3. Masy ziemne przemieszczane w związku z wydobywaniem kopaliny ze złoża należy użyć do budowy i naprawy dróg oraz rekultywacji terenów powydobywczych.

§ 13. W zakresie ochrony powierzchni ziemi obowiązuje zakaz zanieczyszczania powierzchni ziemi odpadami stałymi, niezwiązanymi z procesem eksploatacji złoża i odprowadzania do gruntów nieczystości płynnych.

§ 14. W zakresie gospodarowania wodami ustala się zakaz odprowadzania do wód powierzchniowych i gruntu ścieków niespełniających obowiązujących norm. Wody opadowe z utwardzonych nawierzchni dróg i terenów zabudowanych, po oczyszczeniu przez zainstalowane separatory substancji ropopochodnych, odprowadzane powierzchniowo lub za pomocą kanalizacji deszczowej do wód powierzchniowych lub gruntu, powinny spełniać obowiązujące przepisy i normy szczególne z zakresu ochrony środowiska.

§ 15. W zakresie ochrony ludzi i środowiska przed hałasem i wibracjami ustala się, że wytwarzany hałas i wibracje nie mogą przekraczać standardów środowiska poza terenem, do którego tytułem prawnym dysponuje prowadzący działalność produkcyjną.

Rozdział 4.
Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

§ 16. 1. Na terenie nie występują układy urbanistyczne, zabytki architektury ani budownictwa, wpisane do rejestru zabytków oraz dobra kultury współczesnej.

2. Na terenie występują stanowiska archeologiczne:

1) na terenie wsi Drahle - stanowisko archeologiczne AZP32-90/46,

2) na terenie wsi Stara Kamionka - stanowisko archeologiczne AZP32-90/39,

3) na terenie wsi Stara Kamionka - stanowisko archeologiczne AZP32-90/40,

4) na terenie wsi Stara Kamionka - stanowisko archeologiczne AZP32-90/41,

5) na terenie wsi Stara Kamionka - stanowisko archeologiczne AZP32-90/42,

6) na terenie wsi Nowa Kamionka - stanowisko archeologiczne AZP32-90/43,

7) na terenie wsi Nowa Kamionka - stanowisko archeologiczne nr AZP32-90/44.

3. Na terenach obejmujących stanowiska: AZP32-90/40, AZP32-90/41 i 15 AZP32-90/42, przed rozpoczęciem inwestycji, należy przeprowadzić wyprzedzające badania archeologiczne.

4. Na terenach obejmujących stanowiska: AZP32-90/39, AZP32-90/43, AZP32-90/44 i AZP32-90/46, prace ziemne należy prowadzić pod nadzorem archeologicznym, po uprzednim uzyskaniu pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków na badania archeologiczne.

5. Jeżeli w wyniku eksploatacji złoża nastąpi odkrycie przedmiotów, do których istnieje przypuszczenie, że mogą być zabytkami - należy wstrzymać pracę, zabezpieczyć przedmioty i miejsce odkrycia przy użyciu dostępnych środków oraz niezwłocznie zawiadomić o tym Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków lub Burmistrza Miasta i Gminy Sokółka.

Rozdział 5.
Wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych.

§ 17. Na terenie objętym planem nie projektuje się funkcji przestrzeni publicznych.

Rozdział 6.
Granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów.

§ 18. Teren objęty planem nie jest położony w obrębie strefy chronionego krajobrazu.

§ 19. Zmiana ukształtowania terenu wynika z przyczyn gospodarczych, a powstałe zmiany w krajobrazie będą znaczne. Zgodnie ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania, teren określono, jako złoża kruszyw naturalnych. W wyniku eksploatacji kruszywa powstanie obniżenie terenu poniżej poziomu wód gruntowych, czego skutkiem będzie powstanie atrakcyjnego zbiornika wodnego. Tereny powyżej lustra wody należy przeznaczyć na tereny zieleni wysokiej urządzonej i nieurządzonej, na co najmniej połowie powierzchni, a także przewidzieć możliwość wykorzystania terenów na cele rekreacyjno-sportowe.

§ 20. Na obszarze objętym planem projektuje się tereny eksploatacji kruszywa naturalnego, w związku z czym może występować zagrożenie osuwania się mas ziemnych.

Rozdział 7.
Szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu,w tym zakaz zabudowy.

§ 21. Na obszarze objętym planem:

1) nie ustala się szczególnych warunków zagospodarowania terenu;

2) ustala się zakaz budowy obiektów niezwiązanych z eksploatacją złoża i przeróbką kopaliny.

Rozdział 8.
Sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów.

§ 22. Do czasu realizacji projektowanego zagospodarowania, obszar objęty planem pozostawia się w dotychczasowym sposobie użytkowania.

Rozdział 9.
Ustalenia dotyczące infrastruktury technicznej.

§ 23. 1. Główny dojazd do kopalni z drogi wojewódzkiej nr 674 Sokółka - Krynki, posiadającej klasę Z (droga zbiorcza) - oznaczonej symbolem 9KDZ. Zachowuje się istniejącą szerokość pasa drogowego - 24 m i szerokość jezdni 6,0 m.

2. Dojazd zapasowy z drogi powiatowej nr 03127 Drahle – Suchynicze, posiadającej klasę L (droga lokalna) - oznaczonej symbolem 10KDL. Zachowuje się istniejącą szerokość pasa drogowego - 17 m i szerokość jezdni 5,0 m.

3. Droga gminna klasy D (dojazdowa) oznaczona symbolem 11KDD, szerokość pasa drogowego w części istniejącej 15 m a w części projektowanej 10 m, szerokość jezdni 6,0 m.

4. Istniejąca droga wewnętrzna na terenach rolnych, oznaczona symbolem 12KDw, istniejąca szerokość pasa drogowego, nawierzchnia gruntowa lub żwirowa o szerokości pasa drogowego.

§ 24. 1. Zaopatrzenie w wodę do celów socjalnych z wodociągu gminnego.

2. Zaopatrzenie w wodę do celów technologicznych z własnego ujęcia wody.

§ 25. 1. W zakresie usuwania nieczystości stałych i płynnych ustala się:

1) odprowadzenie ścieków do zbiorników szczelnych z zastrzeżeniem § 4 niniejszej uchwały;

2) kanały sanitarne należy realizować z zachowaniem obowiązujących przepisów szczególnych.

2. Lokalizacja kontenerów na odpady stałe powinna spełniać warunki określone w obowiązujących przepisach szczególnych, dotyczących miejsc gromadzenia odpadów stałych.

§ 26. Zaopatrzenie w ciepło i w ciepłą wodę użytkową przy użyciu energii elektrycznej.

§ 27. 1. Ustala się docelowo nową trasę dla istniejącej linię elektroenergetycznej SN 15 kV. Nową linię należy wybudować zgodnie z warunkami właściwego zakładu energetycznego.

2. Lokalizację stacji transformatorowych 15/0,4 kV na terenie 1PG i 2PG ustalić na etapie projektu budowlanego zaplecza inwestycji.

§ 28. 1. Przyjmuje się istniejącą sieć telekomunikacyjną kablową i napowietrzną znajdującą się w pasach drogowych. Wszelkie roboty modernizacji tej sieci należy uzgadniać z zarządcą określonej drogi.

2. Dopuszcza się budowę nowych urządzeń telekomunikacyjnych na terenie górniczym za zgodą właściciela kopalni kruszywa i przy zachowaniu ochrony istniejącego złoża.

Rozdział 10.
Przedsięwzięcia obrony cywilnej i ochrony przeciwpożarowej.

§ 29. Przedsięwzięcia w zakresie obrony cywilnej przewidzieć zgodnie z przepisami szczególnymi.

§ 30. Ustala się następujące przedsięwzięcia w zakresie ochrony przeciwpożarowej:

1) należy przewidzieć w sąsiedztwie zaplecza technicznego zakładu 2 hydranty dla celów przeciw-pożarowych, usytuowanych w odległości do 75 m,

2) w obiektach zaplecza technicznego zakładu należy przewidzieć niepalne pokrycia dachów.

Rozdział 11.
Przepisy końcowe

§ 31. 1. Przeznacza się grunty leśne wytworzone z gleb pochodzenia mineralnego na cele nierolnicze i nieleśne określone w niniejszej uchwale zgodnie z wyznaczonym w planie przeznaczeniu podstawowym, o łącznej powierzchni 6,49 ha, w tym kl.V – 5,33 ha i kl.VI – 1,16 ha, na podstawie zgody Marszałka Województwa Podlaskiego Nr DMG.III.7151.33.2011 z dnia 12 stycznia 2012 r.

2. Przeznacza się grunty rolne wytworzone z gleb pochodzenia mineralnego na cele nierolnicze, określone w niniejszej uchwale zgodnie z wyznaczonym w planie przeznaczeniu podstawowym, o łącznej powierzchni 120,60 ha, w tym:

1) kl. PsIII - 0,07 ha

2) kl. RIVa - 13,09 ha

3) kl. RIVb – 39,38 ha

4) kl. RV - 84,52 ha

5) kl. RV - 84,52 ha

6) kl. ŁIV - 0,88 ha

7) kl. PsIV - 12,17 ha

8) kl. PsV - 5,94 ha

9) kl. PsVI - 5,34 ha

§ 32. Ustala się jednorazową opłatę w związku ze wzrostem wartości nieruchomości wynikającej z opracowania planu, służącą naliczeniu opłaty określonej stawką procentową w wysokości:

1) 30 % (słownie: trzydzieści procent) dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami: 1PG, 2PG, 3RF, 4RF, 5RF i 6KB;

2) 2% (słownie: dwa procent) dla terenów oznaczonych symbolami KD.

§ 33. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Sokółki.

§ 34. Uchwała wchodzi w życie po upływie trzydziestu dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

ZAŁĄCZNIK NR 1 DO UCHWAŁY NR ...../...../2012
RADY MIEJSKIEJ W SOKÓŁCE Z DNIA 2012

"DRAHLE - NOWA KAMIONKA - STARA KAMIONKA"
MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

SKALA 1 : 2000

0 50 100m

STAROSTWO POWIATOWE W SOKÓŁCE
WYDZIAŁ GEODEZJI, KATASTRU I NIERUCHOMOŚCI
POWIATOWY OŚRODEK DOKUMENTACJI GEODEZYJNEJ I KARTOGRAFICZNEJ
16-100 SOKÓŁKA, ul. Marszałka J. Piłsudskiego

STAROSTWO POWIATOWE W SOKÓŁCE
WYDZIAŁ GEODEZJI, KATASTRU I NIERUCHOMOŚCI
POWIATOWY OŚRODEK DOKUMENTACJI GEODEZYJNEJ I KARTOGRAFICZNEJ
W obszarze oznaczonym linią ... dokonano aktualizacji treści mapy zasadniczej. Dokumenty i pomiary ... przyjęto do zasobu powiatowego w dniu 28.09.07 zewidencjonowano pod nr 1729-22/07
Niniejsza mapa może służyć do celów projektowych.
Projektowane obiekty budowlane wymagające pozwolenia na budowę podlegają wytyczeniu i inwentaryzacji powykonawczej przez jednostkę uprawnioną do wykonywania prac geodezyjnych
Sokółka 28.09.07
z up. Starosty
Edward Jakubowski
Inspektor
w Wydziale Geodezji, Katastru i Nieruchomości

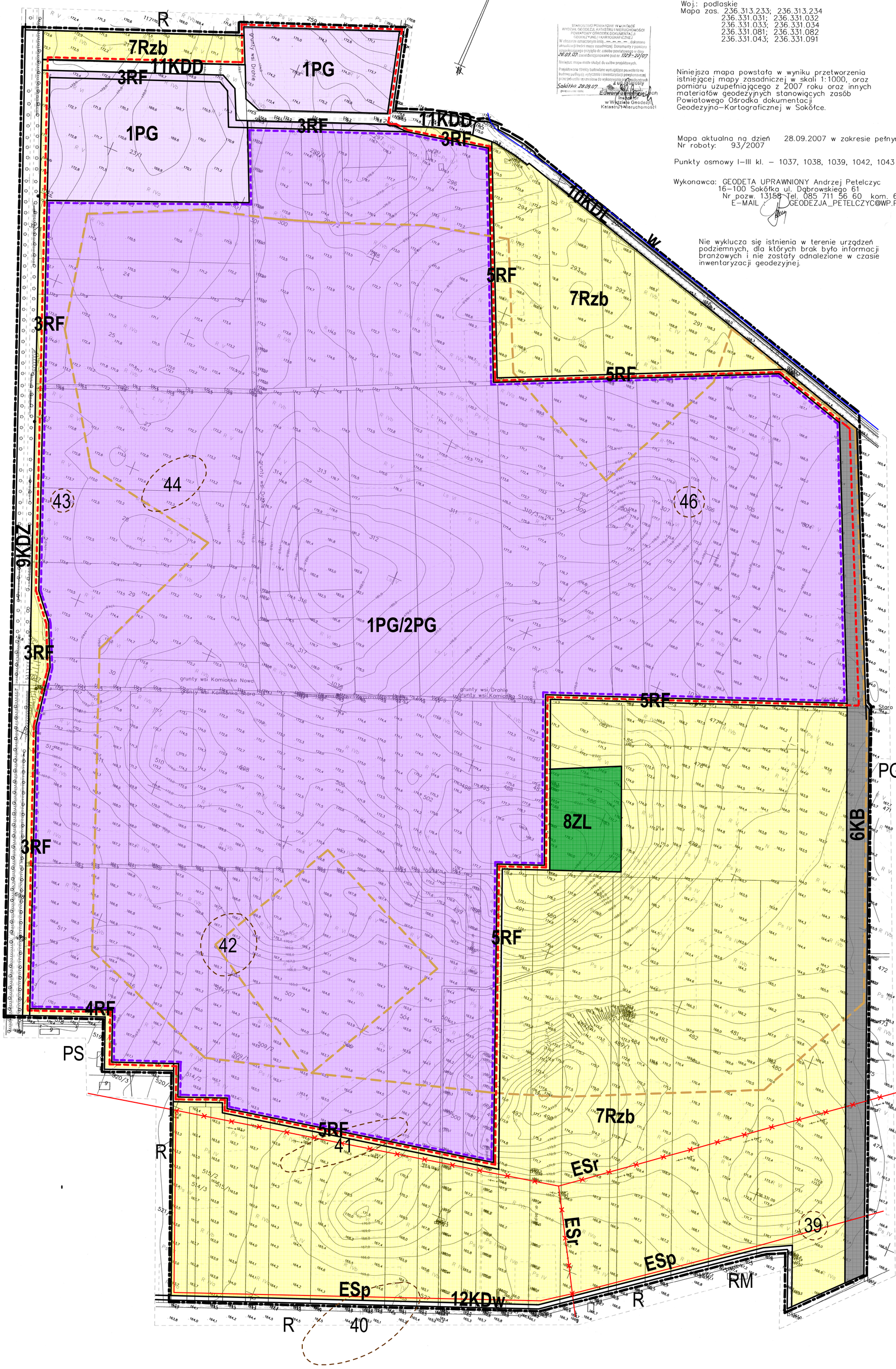

KOPIA MAPY ZASADNICZEJ
SKALA 1: 2000

Obręb: DRAHLE, KAMIONKA NOWA, KAMIONKA STARA
Gmina: Sokółka
Powiat: sokólski
Woj.: podlaskie
Mapa zas. 236.313.233; 236.313.234
236.331.031; 236.331.032
236.331.033; 236.331.034
236.331.081; 236.331.082
236.331.043; 236.331.091

Niniejsza mapa powstała w wyniku przetworzenia istniejącej mapy zasadniczej w skali 1:1000, oraz pomiaru uzupełniającego z 2007 roku oraz innych materiałów geodezyjnych stanowiących zasób Powiatowego Ośrodka dokumentacji Geodezyjno-Kartograficznej w Sokółce.

Mapa aktualna na dzień 28.09.2007 w zakresie pełnym.
Nr roboty: 93/2007

Punkty osnowy I-III kl. – 1037, 1038, 1039, 1042, 1043

Wykonawca: GEODETA UPRAWNIONY Andrzej Petelczyc
16-100 Sokółka ul. Dąbrowskiego 61
Nr pozw. 13158 Tel. 085 711 56 60 kom. 6002539(
E-MAIL : GEODEZJA_PETELCZYC@WP.PL

Nie wyklucza się istnienia w terenie urządzeń podziemnych, dla których brak było informacji branżowych i nie zostały odnalezione w czasie inwentaryzacji geodezyjnej.

WYRYS ZE STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
UCHWAŁA NR XVII/103/11
RADY MIEJSKIEJ W SOKÓŁCE
Z DNIA 29 WRZEŚNIA 2011 R.

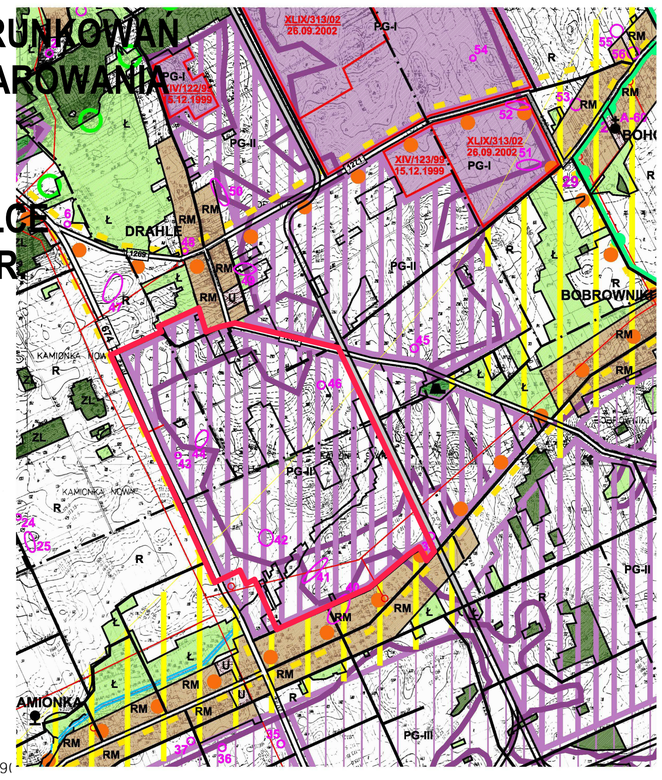

LEGENDA STUDIUM

GRANICE OPRACOWANIA MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESRZENNEGO
granice obrębów geodezyjnych
granice stref funkcjonalnych i obszarów wydzielonych
granice planów obowiązujących

STREFY FUNKCJONALNE
RM **Strefa zabudowy zagrodowej i rolniczej**
Zasięg udokumentowanych złóż kruszywa
PG-I **Strefa terenów górniczych obecnie eksploatowanych.** Tereny posiadające dokumentację geologiczną lub plany zagospodarowania przestrzennego
PG-II **Strefa obszrów przygotowywanych na tereny górnicze**
PG-III **Obszary występowania kruszyw naturalnych** - przewidziane do eksploatacji w okresie perspektywicznym
ZP Zieleń urządzona, ogrody działkowe

OCHRONA WARTOŚCI KULTUROWYCH:
5 obiekty wpisane do rejestru zabytków
46 stanowiska archeologiczne
13 kościoły, cerkwie, meczety
3 cmentarze

OCHRONA ŚRODOWISKA:
Granice obszaru chronionego krajobrazu Wzgórz Sokólskich
Ł **Ekologiczna strefa** dolin rzecznych i obniżeń terenowych
ZL **Strefa leśna**
Ciągi ekologiczne o znaczeniu lokalnym
R **Strefa produkcji rolnej - grunty rolne**

STREFA ROZWOJU TURYSTYKI:
Strefa predysponowana do rozwoju turystyki
szlaki turystyki pieszej i kołowej (Szlak Tatarski)
trasy i ścieżki rowerowe

KOMUNIKACJA:
drogi wojewódzkie
drogi powiatowe
drogi gminne
tereny infrastruktury kolejowej

INFRASTRUKTURA TECHNICZNA:
linie energetyczne 15 kV

LEGENDA PLANU

USTALENIA OBOWIĄZUJĄCE
GRANICA OPRACOWANIA
LINIE ROZGRANICZAJĄCE TERENY O RÓŻNYCH FUNKCJACH LUB RÓŻNYM ZAGOSPODAROWANIU
GRANICE ZŁOŻA KRUSZYWA
1PG TEREN GÓRNICZY
2PG OBSZAR GÓRNICZY - TEREN POWIERZCHNIOWEJ EKSPLOATACJI KRUSZYWA NATURALNEGO
3RF FILAR OCHRONNY DRÓG - SZER. MINIMUM 10 m
4RF FILAR OCHRONNY OD ZABUDOWY - SZER. 10 m
5RF FILAR OCHRONNY OD GRUNTÓW ROLNYCH I LEŚNYCH - SZER. 6 m
6KB REZERWA TERENU POD BOCZNICĘ KOLEJOWĄ
7Rzb GRUNTY ROLNE - OBOWIĄZUJE ZAKAZ ZABUDOWY
8ZL LAS
9KDZ DROGA WOJEWÓDZKA NR 674 KLASY Z
10KDL DROGA POWIATOWA NR 03 127 KLASY L
11KDD DROGA GMINNA KLASY D
12KDw DROGA WEWNĘTRZNA NA TERENACH ROLNYCH
ESr LINIA SN NAPOWIETRZNA DO LIKWIDACJI
ESp LINIA SN PROJEKTOWANA
39 STANOWISKA ARCHEOLOGICZNE

OZNACZENIA INFORMACYJNE
w WODOCIĄG WIEJSKI
PS ZABUDOWA PRZEMYSŁOWO-SKŁADOWA
RM ZABUDOWA ZAGRODOWA
PG TEREN GÓRNICZY
R GRUNTY ROLNE

ZESPÓŁ PROJEKTOWY
mgr inż arch, Jerzy W. Talaga
mgr inż.arch. Katarzyna K. Talaga

BURMISTRZ SOKÓŁKI

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO SKUTKÓW REALIZACJI MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO CZĘŚCI WSI DRAHLE, KAMIONKA NOWA I STARA KAMIONKA W GM. SOKÓŁKA

2011

SPIS TREŚCI

1.	**WSTĘP**	4
1.1.	Podstawa prawna	4
1.2.	Akty prawne	4
1.3.	Materiały źródłowe	5
1.4.	Cel opracowania prognozy	5
2.	**INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO PLANU ORAZ POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI**	7
2.1.	Podstawa prawna opracowania planu	7
2.2.	Zawartość i główny cel opracowania planu	7
2.3.	Powiązania planu z innymi dokumentami	8
3.	**INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY**	9
4.	**PRZEWIDYWANA METODA ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚĆ JEJ PRZEPROWADZANIA**	10
5.	**TRANSGRANICZNE MOŻLIWE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO**	10
6.	**ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PLANU**	10
6.1.	Położenie i zagospodarowanie terenu w granicach opracowania	10
6.2.	Rzeźba terenu	12
6.3.	Budowa geologiczna	13
6.4.	Kopaliny pospolite	13
6.5.	Gleby	14
6.6.	Wody	14
6.7.	Warunki klimatyczne	15
6.8.	Powietrze atmosferyczne	16
6.9.	Klimat akustyczny i promieniowanie	16
6.10.	Lasy	17
6.11.	Zadrzewienia	17
6.12.	Roślinność łąkowa	17
6.13.	Szata roślinna i świat zwierzęcy	17
6.14.	Walory kulturowe i krajobrazowe	18
6.15.	Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu	18
7.	**STAN ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM**	18
7.1.	Stan środowiska w obszarach zawsze znaczącego oddziaływania wydobywania kopalin ze złoża metodą odkrywkową na powierzchni obszaru górniczego	18
7.1.	Stan środowiska w obszarach znaczącego oddziaływania stacji paliw zlokalizowanej na terenie 1PG	24
7.3.	Stan środowiska w obszarach znaczącego oddziaływania dróg	25
7.4.	Wnioski	26
8.	**ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI STUDIUM, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE**	

OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY 26
9. **CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO TERENU GÓRNICZEGO ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWANIA PLANU** 26
10. **PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO** 27
10.1. Rodzaj i skala oddziaływania 27
10.2. Oddziaływanie terenów górniczych 27
10.3. Oddziaływanie transportu do wywozu kruszywa 31
10.4…...Zagrożenia nadzwyczajne 32
10.5. Proponowana technologia spełniająca wymagania ochrony środowiska 33
10.6. Realizacja ustaleń Planu 37
11. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU 39
11.1. Obszary eksploatacji kruszywa naturalnego 39
11.2. Transport kruszywa na zewnątrz kopalni 40
12**. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PLANIE** 40
13. **STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM** 41
14**. PROGNOZA – MAPA** 49
15. Kopie wyników poszczególnych emisji zawartych w Raporcie 50

1. WSTĘP

Problematyka środowiska znajduje odzwierciedlenie w aktach prawnych różnej rangi, z których najwyższą ma ustawa zasadnicza, czyli Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Artykuł 74 Konstytucji nakłada na władze publiczne obowiązek ochrony środowiska oraz wspierania działań obywateli na rzecz ochrony i poprawy stanu środowiska. Gwarantuje także każdemu obywatelowi prawo do informacji o stanie i ochronie środowiska.

Duża różnorodność form działalności człowieka, wiążących się bezpośrednio z eksploatacją przyrody i środowiska, bądź w różnym stopniu na nie oddziałujących, sprawia, że regulacje prawne, dotyczące szeroko rozumianej problematyki ochrony środowiska i przyrody, zawarte są w dziesiątkach różnych aktów prawnych.

Zawartość niniejszej Prognozy odnosi się do art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 ze zm.) i obejmuje opis rozwiązań, mających na celu zapobieganie i ograniczanie negatywnych oddziaływań na środowisko wynikających z potencjalnej realizacji przewidzianych zmian.

1.1. Podstawa prawna

Postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego regulują przepisy Ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2008. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.).

1.2. Akty prawne związane z tematem

1) Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 roku w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory.
2) Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. 2009 nr 151, poz.1220 z późn. zm.).
3) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t. j. Dz. U. z 2008 r. Nr 25 poz. 150 z późn.).
4) Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. nr 121 z 2004 r., poz. 1266).
5) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2010 nr 213 poz. 1397).
6) Ustawa z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie(Dz. U. 2007 nr 75 poz. 493 z późn. zm.)
7) Ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. 2011 nr 12 poz. 59).
8) Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. 2011 nr 32 poz. 159 z późn. zm).
9) Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. 2003 nr 80 poz. 717 z późn. zm.).

10) Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. 2005 Nr 228 poz. 1947 z późn. zm.).
11) Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. 2003 nr 162 poz. 1568 z późn. zm.).

1.3. Materiały źródłowe

Prognozę sporządzono z uwzględnieniem informacji zawartych w:

1) Projekcie zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Sokółka - 2011 r.
2) Prognozie oddziaływania na środowisko ustaleń zmiany studium wynikającej ze strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.
3) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Sokółka - 1998 r., Uchwała Nr XIV/132/99 Rady Miejskiej w Sokółce z dnia 15 grudnia 1999 r., zmieniona uchwałą Nr XXXI/239/05 Rady Miejskiej w Sokółce z dnia 1 marca 2005r.
4) Ekofizjografii do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego stanowiącego części terenów wsi Drahle, Nowa Kamionka i Stara Kamionka.
5) Mapie geologiczno-gospodarczej w skali 1:50000.
6) Mapie topograficznej gminy Sokółka w skali 1: 25000.
7) Raporcie o oddziaływaniu na środowisko – Zakład Górniczy „Kamionka - Drahle I" – grunty wsi: Drahle, Nowa Kamionka i Stara Kamionka – 2008.

1.4. Cel i zakres opracowania prognozy

Celem opracowania prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń planu miejscowego jest identyfikacja i przewidywanie oddziaływania wynikającego z realizacji działań ujętych w tym planie, na zdrowie ludzi oraz na środowisko biogeofizyczne, w tym zinterpretowanie i obiektywne przekazanie informacji o zagrożeniach oraz pozytywnych i negatywnych skutkach dla środowiska. Prognoza zawiera analizę stanu środowiska w zakresie odpowiadającym ocenianemu tematowi oraz przewidywania jego potencjalnych zmian, spowodowanych oddziaływaniem wprowadzonych doń nowych czynników. W trakcie prognozowania zostały uwzględnione, w miarę możliwości, wszystkie poziomy powiązań między przyczynami i skutkami. Oprócz zależności przyczynowo-skutkowych uwzględniono powiązania łącznie z wtórnymi przyczynami i skutkami, a także propozycje działań zaradczych.

Głównymi celami przeprowadzenia prognozy są:

1) ocena stopnia i sposobu uwzględnienia zagadnień ochrony środowiska,
2) ocena potencjalnych skutków środowiskowych ustaleń planu,
3) zapewnienie udziału społeczeństwa w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko projektu planu, przez wyłożenie planu do publicznego wglądu, wraz z niniejszą prognozą, przeprowadzenie dyskusji publicznej oraz zebranie uwag do projektu planu.

Treść poszczególnych zagadnień została dostosowana do specyfiki i rangi planu.

Zawartość niniejszej Prognozy odnosi się do art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko i obejmuje opis rozwiązań mających na celu zapobieganie i ograniczanie negatywnych oddziaływań na środowisko wynikających z potencjalnej realizacji przewidzianych zmian.

Projektowany obszar górniczy, zgodnie z §2 ust.1 pkt 27 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. należy do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, natomiast stacje paliw, zgodnie z §3 ust. 1 pkt 35 rozporządzenia, należą do kategorii przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Biorąc pod uwagę powyższe, w niniejszej prognozie odniesiono się do art. 72 i 73 Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, uwzględniając istotną specyfikę przedsięwzięcia.

W prognozie oparto się na ważnych informacjach zawartych w Raporcie o oddziaływaniu na środowisko – Zakład Górniczy „Kamionka - Drahle I" – grunty wsi: Drahle, Nowa Kamionka i Stara Kamionka – 2008.

W niniejszym opracowaniu zawarto

1) opis zastosowanych metod prognozowania oraz wskazanie trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy, jakie napotkano, opracowując prognozę,
2) opis planowanego przedsięwzięcia, a w szczególności: charakterystykę i warunki wykorzystywania terenu,
3) opis elementów przyrodniczych środowiska, w tym terenów i obiektów chronionych oraz opis zagospodarowania terenu w zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia,
4) stan środowiska w obszarach: mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko;
5) opis przewidywanych działań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko,
6) opis przewidywanych działań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko,
7) określenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w szczególności na: ludzi, zwierzęta, rośliny, wody podziemne i powierzchniowe, klimat akustyczny, powietrze, powierzchnię ziemi, klimat i krajobraz, dobra materialne, zabytki i krajobraz kulturowy,
8) określenie możliwości wystąpienia poważnej awarii przemysłowej,
9) identyfikację oddziaływań transgranicznych,
10) wskazanie, czy dla planowanego przedsięwzięcia konieczne jest ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania,
11) analizę potrzeby prowadzenia monitoringu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia,

12) streszczenie w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w raporcie,

13) przedstawienie zagadnień w formie graficznej.

2. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO PLANU ORAZ JEGO POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI

2.1. Podstawa prawna opracowania planu.

Podstawę prawną wykonania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego stanowi:

1) art. 17, ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zmianami);
2) Uchwała Nr XXII/171/08 Rady Miejskiej w Sokółce z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Drahle, Stara Kamionka i Nowa Kamionka (z przeznaczeniem pod powierzchniową eksploatację kruszywa).

2.2. Zawartość i główny cel opracowania planu.

Opracowaniem objęto teren o powierzchni 176,58 ha, określony na rysunku planu.

Zgodnie z założeniami inwestora, teren górniczy obejmie część tego obszaru, obejmującego działki o nr ewidencyjnych: 260, 296 - 298, 299/1,2, 300 - 302, 304 - 309, 310/3, 311 - 317 obrębu geodezyjnego 6 - Drahle, działki o nr: 23/1, 24 - 30 obrębu geodezyjnego 17 - Nowa Kamionka oraz działki o nr: 469, 487, 488, 493 - 508, 509/1,2, 510 - 513, 514/1,2, 516 i 517 obrębu 18 - Stara Kamionka, o powierzchni 116.668 ha, przy łącznej powierzchni wymienionych działek wynoszącej 129.54 ha.

Plan składa się z następujących części:

1) części tekstowej planu stanowiącej treść uchwały;
2) części graficznej - rysunku planu na mapie w skali 1:2000;
3) prognozy skutków finansowych uchwalenia planu.

Celem opracowania planu jest kontynuacja procesu przygotowania do eksploatacji złoża kruszywa naturalnego "Kamionka - Drahle I". Marszałek Województwa Podlaskiego w dniu 10 czerwca 2010 r. udzielił koncesji na wydobycie kruszywa naturalnego NR DIS.III.7512-151/19 z części złoża „KAMIONKA – DRAHLE I” Spółce Lafarge Kruszywa i Beton Sp. z o.o. z siedzibą: 02-135 Warszawa, ul. Iłżecka 24 F.

Plan określa ustalenia dotyczące przeznaczenie terenów oraz warunki tego dopuszczenia.

Na rysunku planu w skali 1:2000 oznaczono w sposób graficzny:

1) granice opracowania obszaru objętego planem miejscowym;
2) granice terenu górniczego;
3) granice obszaru górniczego;
4) przeznaczenie terenów objętych planem;
5) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania.

Plan ustala:

1) teren górniczy odkrywkowej kopalni kruszywa naturalnego o powierzchni 116,668 ha, oznaczony na rysunku planu symbolami 1PG, stanowiacy przestrzeń objętą przewidywanymi szkodliwymi wpływami robót górniczych zakładu górniczego;
2) obszar górniczy o powierzchni 108,209 ha oznaczony symbolem 2PG; stanowiący przestrzeń, w granicach której przedsiębiorca jest uprawniony do wydobywania kopaliny oraz prowadzenia robót górniczych związanych z wykonywaniem koncesji; obszar górniczy stanowi integralną część terenu górniczego 1PG;
3) filary ochronne od dróg, zabudowań i gruntów rolnych na terenach oznaczonych symbolami 3RF, 4RF i 5RF.

Na terenie 1PG przewiduje się ponadto:

1) usytuowanie zakładu przeróbczego kruszywa;
2) lokalizację obiektów kubaturowych zaplecza technicznego, związanego z pozyskiwaniem i przeróbką kruszywa urządzeń infrastruktury technicznej o charakterze trwałym i tymczasowym;
3) wykonanie dróg wewnetrznych do transportu urobku;
4) składowanie zdjętej warstwy gleby, nadkładu, mas ziemnych, oraz materiałów po przeróbce kruszywa.

Objęte opracowaniem gruty rolne i leśne oznaczone symbolem 7Rzb i 8ZL pozostawia się bez zmiany sposobu użytkowania.

2.3. Powiązania planu z innymi dokumentami.

Opracowany projekt miejscowego planu zagospdarowania przestrzennego wiąże się z następującymi dokumentami:

1) Decyzją Marszałka Województwa Podlaskiego w Białymstoku NR DIS.III.7512-151/10 z dnia 10 czerwca 2010 r. w sprawie koncesji na wydobycie kruszywa naturalnego z części złoża „KAMIONKA – DRAHLE I”.
2) Projektem zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Sokółka - 2008 r., oraz prognozą oddziaływania na środowisko ustaleń zmiany studium na środowisko wynikającej ze strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.
3) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Sokółka - 1998 r., Uchwała Nr XIV/132/99 Rady Miejskiej w Sokółce z dnia 15 grudnia 1999 r., zmieniona uchwałą Nr XXXI/239/05 Rady Miejskiej w Sokółce z dnia 1 marca 2005r.
4) Ekofizjografią do w/w miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.
5) Raportem oddziaływania na środowisko Zakładu Górniczego „Kamionka - Drahle I”, projektowanego na gruntach wsi: Drahle, Nowa Kamionka i Stara Kamionka, gm. Sokółka, sporządzony przez Biuro Studiów i Projektów „HYDRO – EK - GEO” w Białym-stoku, 15-166 Białystok, ul. Adama Chętnika 61.

3. INFORMACJE O METODZIE ZASTOSOWANEJ PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

W opracowaniu prognozy posłużono się opisową analizą prawdopodobnych rodzajów oddziaływania na środowisko, jakie mogą wystąpić w przypadku realizacji ustaleń planu miejscowego. W procedurze rozpatrywania oddziaływania uwzględniono wszystkie komponenty środowiska przyrodniczego. Ocenę przeprowadzono kompleksowo dla jednego wariantu ustaleń planistycznych zaproponowanych przez projektanta urbanistę. W ocenie wykorzystano opisową metodę prostego prognozowania, posługując się metodą analogii do oddziaływań istniejących tego typu inwestycji.

Dokonano analizy materiałów planistycznych jak:

1) opracowania kartograficzne,
2) mapa geologiczno-gospodarcza Gm. Sokółka,
3) inwentaryzacja terenu,
4) opracowanie ekofizjograficzne,
5) projekt planu,
6) Raportu oddziaływania na środowisko.

Wykonane rozpoznanie uwarunkowań środowiska, w oparciu o wymienione wyżej materiały i dokumenty planistyczne, posłużyło następnie do określenia diagnozy stanu środowiska na terenie objętym opracowaniem. Prognoza wykonana była równocześnie z pracami nad projektem planu miejscowego. Propozycje niektórych zapisów przekazywane były bezpośrednio zespołowi projektowemu i analizowane na bieżąco. W związku z powyższym wniesione uwagi nie zostały wyszczególnione w niniejszym opracowaniu.

Analizie poddano przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko wynikające z projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W prognozie uwzględniono wyniki analiz Raportu oddziaływania na środowisko Zakładu Górniczego „Kamionka - Drahle I”, projektowanego na gruntach wsi: Drahle, Nowa Kamionka i Stara Kamionka, gm. Sokółka, oraz wnioski wynikające z tego Raportu.

Ocenę przeprowadzono kompleksowo dla jednego wariantu ustaleń planistycznych.

W trakcie opracowania prognozy nie stwierdzono trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

4. PRZEWIDYWANA METODA ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚĆ JEJ PRZEPROWADZANIA

Zasadniczym celem Planu zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. nr 80 poz.717 z późn. zm.), jest ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu. Plan jest aktem prawa miejscowego, zatem ustalenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wywołują skutki w środowisku. Analizowanie skutków ustaleń w związku z realizacją planu zagospoda-

rowania przestrzennego, zgodnie z art. 32 w/w ustawy, w celu oceny aktualności planu, burmistrz dokonuje analizy i ocenia zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym gminy.

Burmistrz, po uzyskaniu opinii miejskiej komisji urbanistyczno-architektonicznej, przekazuje Radzie Gminy wyniki analiz, co najmniej raz w czasie kadencji Rady.

Rada podejmuje uchwałę w sprawie aktualności planu, a w przypadku uznania go za nieaktualny, w całości lub w części, podejmuje działania, o których mowa w art. 27 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

5. TRANSGRANICZNE MOŻLIWE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO

Dla planowanych przedsięwzięć wynikających z realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Drahle, Stara Kamionka i Nowa Kamionka, z uwagi na miejscowy zasięg wyklucza się możliwość transgranicznego oddziaływania terenu górniczego na środowisko, zgodnie z art. 104 ustawy „O udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie" z dnia 3 października 2008 roku.

6. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PLANU

6.1. Położenie i zagospodarowanie terenu w granicach opracowania.

Administracyjnie obszar opracowania leży w obrębie wsi Drahle, Stara Kamionka i Nowa Kamionka, gm. Sokółka, powiat Sokółka, województwo podlaskie.

Gmina Sokółka położona jest w północno - wschodniej części woj. podlaskiego. W podziale fizyczno-geograficznym Polski według J. Kondrackiego teren położony jest w obrębie Wzgórz Sokolskich na Nizinie Północno-podlaskiej.

Obszar opracowania znajduje się poza zasięgiem obszaru Europejskiej Sieci Ekologicznej NATURA 2000, którą stanowi sieć obszarów wyznaczonych na terytoriach państw członkowskich Unii Europejskiej w celu ochrony cennych i zagrożonych składników różnorodności biologicznej.

Odległość terenu górniczego od granicy obszaru NATURA 2000 wynosi 6 km a od granicy OCHK Wzgórza Sokólskie 2 km.

Teren górniczy położony jest przy drodze wojewódzkiej nr 674 Sokółka - Krynki, posiadającej klasę Z (droga zbiorcza) - oznaczonej symbolem 9KDZ**.** Droga posiada nawierzchnię asfaltową.

Dojazd zapasowy z drogi powiatowej nr 03127 Drahle – Suchynicze, posiadającej klasę L (droga lokalna) - oznaczonej symbolem 10KDL.

Najważniejsze odległości drogowe to: do Sokółki - 3 km, do Białegostoku – 41 km.

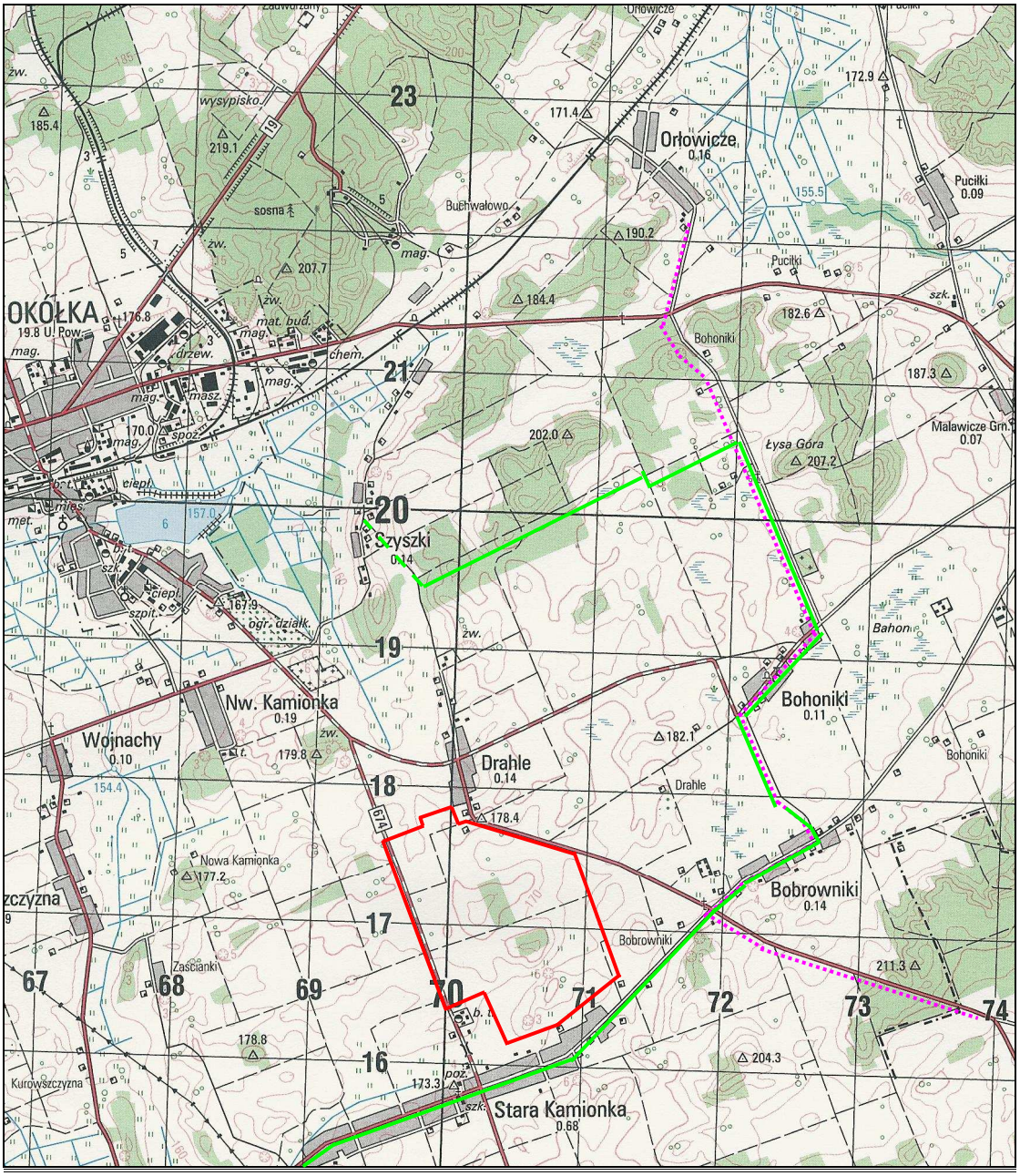

- granica Obszaru Chronionego Krajobrazu Wzgórz Sokólskich

- trasa „Szlaku Tatarskiego Dużego”

- granice opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

W obszarze opracowania występują głównie grunty rolne, cechujące się słabo zróżnicowanym typem gleb. Dominują tutaj gleby bielicowe i pseudobielicowe wytworzone z luźnych piasków i glin piaszczystych, generalnie o niskich klasach bonitacyjnych, tj. V i VI oraz na niewielkich fragmentach złoża, w jego północnej oraz w południowej części - grunty klasy IV. W środkowej części terenu, występuje też enklawa gruntów leśnych, o powierzchni ok. 8,0130 ha, z czego 6,5524 ha zostanie przeznaczone do wylesienia w związku z eksploatacją złoża. Poza tym, zagospodarowanie terenu stanowią jedynie drogi gruntowe o charakterze dojazdowym.

Od północy, południa i wschodu obszar opracowania graniczy z gruntami rolnymi, zaś od zachodu - z drogą wojewódzką nr 674 Sokółka - Krynki. Najbliższą, znajdującą się w rejonie zabudowę mieszkaniową stanowi zabudowa wsi Drahle, w odległości ok. 100 m na północ od terenu opracowania oraz zabudowa wsi Stara Kamionka, w odległości od 200 m do 500 m na południe. Ponadto, w bezpośrednim sąsiedztwie, w południowo - zachodniej części terenu przedsięwzięcia zlokalizowany jest warsztat remontowy wraz ze stacją paliw płynnych Zakładu Usług Wodnych i Melioracyjnych w Sokółce.

6.2. Rzeźba terenu

Rzeźba terenu ukształtowała się w stadiale północno-mazowieckim zlodowacenia środkowopolskiego, w postaci wyraźnych form glacjalnych. W obrębie badanego terenu występują wzgórza morenowe, osiągające dość zróżnicowane wysokości bezwzględne od 165 m n.p.m. we wschodniej części terenu do 185 m n.p.m. w części południowo-zachodniej, wyraźnie zaakcentowane w krajobrazie. Charakteryzują się one dość płaskimi powierzchniami szczytowymi. Pomiędzy wzgórzami teren jest płaski, najczęściej pochodzenia erozyjnego i akumulacyjnego.

6.3. Budowa geologiczna

Pod względem geologicznym badany teren znajduje się w obrębie wyniesienia mazursko - suwalskiego. Głębokimi wierceniami badawczymi dość dokładnie rozpoznano występujące warstwy geologiczne. Skały krystaliczne występują na głębokości 460 - 362 m, a strop ich na rzędnej 230 m. Nad nimi występują utwory jury o miąższości 50 m, wykształcone w postaci wapieni, margli z krzemieniami, margli piaszczystych i glaukonitowych.

Nad osadami wieku jurajskiego występują osady kredy o około 25 m miąższości, tworzące serię piaskowców i mułowców oraz kreda pisząca o miąższości 12 m. Seria utworów trzeciorzędowych osiąga miąższość 25 m i jest reprezentowana przez piaski i piaskowce glaukonitowe oligocenu oraz mułki i iły miocenu i pliocenu.

W profilu utworów czwartorzędu, którego miąższość wynosi 200 m, występują kilkakrotnie powtarzające się osady facji glacjalnej, wodnolodowcowej i jeziornej.

Dominujące znaczenie mają utwory zwałowe ze stadiału północno-mazowieckiego o miąższości ok. 130 m.

W stadiale tym zaznacza się potężna seria utworów wodnolodowcowych o miąższości do ok. 100 m przykryta cienką warstwą gliny zwałowej.

Powstanie miąższej serii piaszczystej wiąże się z kilkakrotnie zaznaczonymi recesyjnymi postojami lodowca.

Wierceniami hydrogeologicznymi o głębokościach 80 - 100 m stwierdzono występowanie utworów plejstoceńskich o bardzo zróżnicowanym wykształceniu litologicznym.

Na badanym terenie występują wzgórza kemowe zbudowane z piasków i żwirów (lokalnie mułków). Są to grunty mineralne, rodzime i sypkie piaski i żwiry o zróżnicowanej frakcji i miąższości do 60 m. Utwory plejstoceńskie budujące wysoczyznę nadają się do bezpośredniego posadowienia obiektów budowlanych.

6.4.Kopaliny pospolite

Na badanym terenie stwierdzono udokumentowane złoża kruszywa naturalnego – piaski i żwiry. Przewiduje się przemysłową eksploatację złoża i eksport kruszywa w głąb kraju. W tym celu będzie sporządzony miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla tego obszaru.

Złoże kruszywa naturalnego tworzy pokład osadów piaszczysto-żwirowych, żwirowo-piaszczystych i piasków z domieszką żwiru. Miąższość warstwy złożowej waha się od 5.6 do 40.8 m. Średnio wynosi 27.97 m.

Nadkład złoża stanowi zalegająca nad serią złożową warstwa gleby piaszczystej, niekiedy gliniastej, gliny piaszczystej, rzadziej zwałowej oraz piasków gliniastych. Grubość nadkładu w granicach obszaru górniczego jest zmienna i waha się od 0.3 do 14.8 m, w obrębie zagospodarowanej części złoża wynosi średnio 4.1 m.

Warstwa złożowa jest w większości częściowo zawodniona. Jej strop występuje na poziomie od 153.1 do 182.4 m n.p.m. Spąg złoża udokumentowano na poziomie od 118.88 do 168.5 m n.p.m. Zróżnicowanie

miąższości złoża jest bardzo duże. Miąższość warstwy suchej waha się od 3.6 do 17.9 m, średnio - 8.2 m, zaś zawodnionej od 11.9 m do 30 m, średnio - 25.7 m. Największe miąższości udokumentowano w środkowej i północnej części złoża i wynoszą ok. 30 - 40 m. Podłoże złoża stanowią głównie gliny zwałowe i piaski różnej granulacji, podrzędnie gliny piaszczyste, piaski gliniaste i pylaste oraz mułki.

6.5. Gleby

W obrębie badanego terenu występują gleby wytworzone z piasków gliniastych lekkich, podścielonych średnio głęboko piaskami luźnymi lub żwirami, lub piasków słabogliniastych podścielonych średnio głęboko piaskami luźnymi albo rzadziej podścielonych płytko żwirami. Gleby te sklasyfikowane zostały w kompleksie żytnim dobrym i słabym, w klasie IVb - VI gruntów ornych. Przeważającą część obszaru opracowania zajmują grunty rolne wykorzystywane głównie pod uprawę zbóż.

Gleby wytworzone z piasków są mało korzystne i niechronione dla produkcji rolnej. Nie nadają się również do upraw sadów i warzyw. Najsłabsze gleby klasy VI gruntów ornych, zaliczonego do 7-go kompleksu uprawnego, można zalesić. Produkcja rolna pociągnęła za sobą uproszczenie struktury ekosystemów (krajobrazów), co doprowadziło do zubożenia gatunkowej różnorodności fauny.

6.6. Wody.

Zgodnie z Mapą hydrogeologiczną Polski w skali 1:50000, obszar opracowania znajduje się w sąsiedztwie działu wodnego pomiędzy zlewniami Wisły i Niemna, w przygranicznej części zlewni Wisły. Przepływ wód podziemnych w obrębie pierwszej warstwy wodonośnej odbywa się tutaj generalnie w kierunku zachodnim i południowo-zachodnim, ku drenującym je ciekom.

Hydrograficznie omawiany obszar należy do zlewni rzeki Biebrzy a najbliżej położonym ciekiem jest rzeka Kamionka. Na terenie złoża brak jest cieków powierzchniowych, odprowadzenie wód opadowych następuje w kierunku zachodnim do rz. Kamionki.

Analiza zalegania pierwszego poziomu wody podziemnej i kierunków odpływu wód jest bardziej skomplikowana. Ponieważ udokumentowana seria złożowa jest podścielona gliną zwałową (miąższości ok. 20 m, co wynika z mapy geologicznej Polski w skali 1 : 50 000, ark. Sokółka, trudno zatem przewidzieć, czy rzeka Kamionka, przepływająca w odległości ok. 1,5 km na zachód, jest ciekiem drenującym dla obszaru złoża.

Pierwsza użytkowa warstwa wodonośna występuje pod pakietem glin z przewarstwieniami żwirów na głębokości ponad 80 m. Z uwagi na brak lub cienką i nieciągłą izolację osadami słaboprzepuszczalnymi cechuje się wysokim stopniem zagrożenia. Jej zasilanie odbywa się na drodze infiltracji opadów atmosferycznych: bezpośredniej - w rejonach pozbawionych izolacji, pośredniej - w miejscach przykrytych cienkimi płatami piasków gliniastych i glin.

6.7. Warunki klimatyczne

Pod względem klimatycznym według E. Romera, teren gminy Sokółka położony jest w strefie Wielkich Dolin w krainie Łomżyńsko - Grodzieńskiej.

Gmina Sokółka leży poza obszarami górskimi, w najzimniejszej dzielnicy klimatycznej Polski. Klimat tej krainy charakteryzuje się surową zimą i ciepłym latem, stosunkowo małą ilością opadów atmosfe-

rycznych, krótszym od pozostałych dzielnic kraju okresem wegetacji oraz występowaniem silnych wiatrów z przewagą wiatrów zachodnich.

Średnia roczna temperatura wynosi tu 6,2° C. Średnia roczna liczba dni z przymrozkami wynosi 139. Liczba dni z temperaturą maksymalną poniżej 0° C (dni mroźne) jest duża i wynosi średnio 65. Średnie dobowe maksymalne temperatury powyżej 20° C występują w miesiącach: czerwcu, lipcu i sierpniu. Warunki termiczne odznaczają się dużymi wahaniami temperatury, zarówno w przebiegu rocznym jak i dobowym.

Wczesne przymrozki jesienne występują już w początku września, a późniejsze wiosenne w maju i czerwcu, co ujemnie wpływa na rozwój i wzrost niektórych gatunków roślin.

Z uwagi na brak dużych powierzchni wodnych, należy spodziewać się średnich wartości wilgotności rzędu 70-80%.

Mgła jest notowana 50 dni w roku, przy czym najczęściej występuje w miesiącach: październiku, listopadzie i grudniu, częściej tworzy się na terenach zalegania chłodnego powietrza niż na terenach wyniesionych (o głębszym poziomie wód gruntowych). Wielkość zachmurzenia jest stosunkowo duża, notuje się 150 dni pochmurnych w ciągu roku. Najmniejszą ilością dni pochmurnych charakteryzuje się miesiąc wrzesień (6,4) i sierpień (6,9).

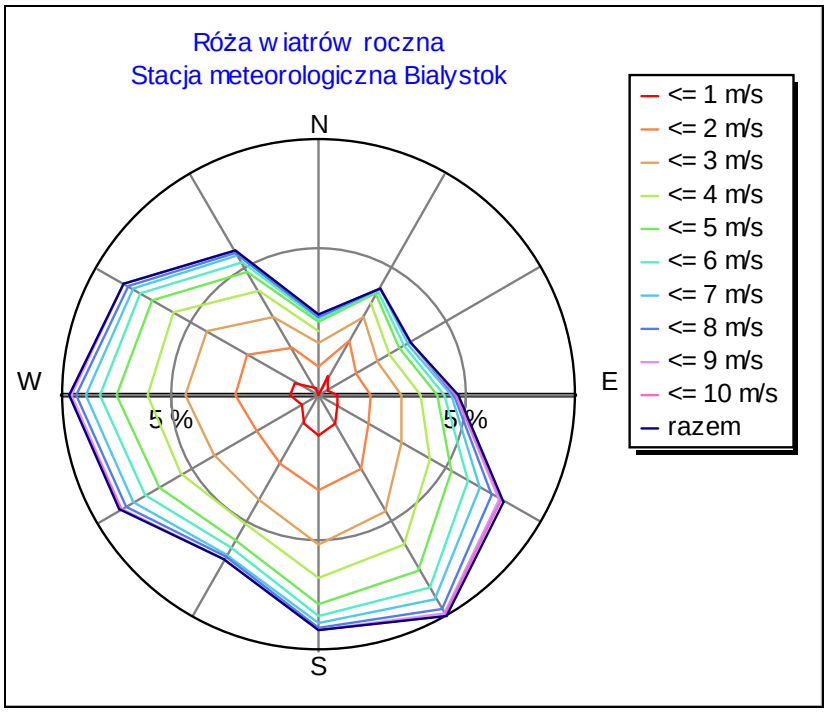

Średnia roczna suma opadów wynosi około 589 mm (jak wynika z danych dla Janowca białostockiego położonego na zbliżonej wysokości do Sokółki). Jest to opad niezbyt wysoki w porównaniu z innymi obszarami kraju. Maksimum opadów przypada na lipiec (89 mm). Maksimum dni z burzą przypada na miesiąc lipiec (8,3). Podczas burz występują zwykle wiatry o dużych prędkościach.

Najczęściej wiejącymi wiatrami są zachodnie i południowo-zachodnie (20,5%; 18,5%). Znaczny procent ogólnej liczby notowań wiatru stanowią cisze - 9,6. Średnia prędkość wiatru (stacja w Białymstoku) wynosi 2,9 m/sek.

6.8. Powietrze atmosferyczne

Podstawowymi parametrami charakteryzującymi stan zanieczyszczenia powietrza są średnie stężenia substancji w powietrzu. Generalnie w całym województwie podlaskim kształtują się korzystne tendencje zmian stężeń dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i pyłu zawieszonego. Według badań prowadzonych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska (w sieci podstawowej oraz w sieci nadzoru ogólnego nad jakością powietrza w miastach) nie zostały przekroczone na żadnej stacji pomiarowej dopuszczalne średnie roczne wartości stężeń SO_2, NO_2 i pyłu zawieszonego.

Na terenie gminy Sokółka, a zatem i na terenie objętym opracowaniem, jakość powietrza ocenia stacja pomiarowa Wojewódzkiej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej. Średniodobowe i średnioroczne stężenia SO_2, NO_2 i pyłu zawieszonego w stosunku do obowiązujących norm dopuszczalnych stężeń substancji szkodliwych dla zdrowia w powietrzu atmosferycznym, wskazują na dobrą jakość powietrza na terenie powiatu sokólskiego. W badanym okresie nie stwierdzono przekroczeń średniorocznych dopuszczalnych stężeń SO_2, NO_2 i pyłu zawieszonego. Wartości były niższe od norm dopuszczalnych o 60-70 %. W sezonie grzewczym obserwowano nieznaczny wzrost zanieczyszczeń SO_2 i pyłu zawieszonego, jednakże nie stwierdzono przekroczeń norm średniodobowych.

6.9. Klimat akustyczny i promieniowanie

Do najważniejszych czynników mających wpływ na akustykę gminy zaliczyć należy komunikację. Komunikacja drogowa jest najważniejszym czynnikiem mającym wpływ na klimat akustyczny. Jest to główne źródło uciążliwości hałasu dla ludzi i środowiska przyrodniczego. Najbardziej uciążliwe są pojazdy ciężkie (głównie wożące kruszywo naturalne z lokalnych kopalni), z których wiele emituje hałas o poziomie dźwięku większym od 80 dB, co znacznie przekracza dopuszczalne normy.

Promieniowanie jonizujące utrzymuje się na poziomie z okresu przed awarią czarnobylską.

Głównymi źródłami promieniowania niejonizującego w środowisku gminy są urządzenia radiokomunikacji i elektroenergetyczne wysokich napięć. Szybki rozwój źródeł pól elektromagnetycznych, szczególnie telefonii komórkowej, powoduje ogólny wzrost poziomu tła promieniowania elektromagnetycznego w środowisku, jak też zwiększenie liczby i powierzchni obszarów o podwyższonym poziomie natężenia promieniowania. Obecnie poziom promieniowania w tle pozostaje wielokrotnie niższy od natężeń, przy których jest możliwe jakiekolwiek szkodliwe oddziaływanie na organizm ludzki.

6.10. Lasy

Średnia lesistość gminy wynosi 20,7% i jest niższa od średniej województwa podlaskiego o 8,7% oraz średniej krajowej o 7,2%. Na terenie objętym opracowaniem tereny leśne stanowią 8,0130 ha, z tego 6,5542 ha zostanie przeznaczone do wylesienia na cele eksploatacji złoża kruszywa.. Z dużym prawdopodobieństwem można założyć, że po wyeksploatowaniu złoża, tereny nieznajdujące się pod wodą, zostaną w ramach rekultywacji częściowo zalesione.

Preferowane jest zalesianie lub zadrzewianie wszystkich terenów nieprzydatnych dla rolnictwa z zastosowaniem rodzimych gatunków drzew.

Oprócz ważnej funkcji gospodarczej lasy pełnią rolę glebochronną, regulatora klimatu i kształtują walory krajobrazowe.

6.11. Zadrzewienia

Oprócz lasów, ważną rolę w krajobrazie i ekosystemie gminy pełnią mniejsze powierzchniowo, ale liczne, zakrzaczenia i zadrzewienia występujące wzdłuż cieków wodnych i na terenach zabudowanych. Na terenach zabudowanych podnoszą walory krajobrazowe i klimatyczne.

6.12. Roślinność łąkowa

W granicach opracowania tereny łąkowe stanowią niecałe 0,5 %, z uprawianą typową mieszanką traw łąkowych.

6.13. Szata roślinna i świat zwierzęcy

Aktualnie, dominują tutaj tereny rolnicze - pola uprawne, pastwiska i nieużytki. Lasów jest niewiele i stanowią pozostałość Puszczy Buksztelskiej. Mozaikowy charakter siedlisk i znaczny udział gatunków nieleśnych sprawia, iż flora jest zróżnicowana. Stwierdzono też występowanie zniekształceń pochodzenia antropenicznego bez cech naturalności. Brak jest gatunków chronionych i rzadkich. Przeważającą część obszaru przedsięwzięcia zajmują grunty rolne, wykorzystywane głównie pod uprawę zbóż. W uprawach zbóż stwierdzono obecność 15 gatunków chwastów.

Występują także enklawy leśne, których drzewostan stanowi głównie sosna z domieszką brzozy, topoli, czeremchy, robinii i jesionu. Runo jest ubogie, zaobserwowano 11 gatunków roślin.

Reasumując, podstawowym wnętrzem krajobrazu opiniowanego terenu jest krajobraz rolniczy, zmodyfikowany przez człowieka kosztem naturalnych zbiorowisk biotycznych, jakimi były porastające niegdyś ten teren lasy. Produkcja rolna pociągnęła za sobą uproszczenie struktury ekosystemów (krajobrazów), co doprowadziło do zubożenia gatunkowej różnorodności fauny.

Wśród ssaków występują tutaj: zając bielak, kret, jeż wschodni, zając szarak, nietoperze, wiewiórka, smużka, orzesznica, koszatka, nornica ruda, badylarka, nornik zwyczajny, mysz polna, mysz zaroślowa, szczur wędrowny, tchórz zwyczajny, łasica łaska, jenot, lis.

Z ptaków gniazdujących w obszarze opracowania najliczniejszym jest skowronek. Stwierdzono także występowanie kuropatwy, przepiórki i bażanta. Nad polami zaobserwowano obecność ptaków drapieżnych takich jak: myszołów, jastrząb, i krogulec.

6.14. Walory kulturowe i krajobrazowe

Gmina Sokółka jest obszarem o wielokulturowej i wielonarodowościowej specyfice. Znacząca jest mniejszość etniczna Tatarów polskich oraz zamieszkujących tu obywateli polskich pochodzenia Białoruskiego, Litewskiego i Ukraińskiego. Istotnym jest tu także duża społeczność wyznania prawosławnego. Dzięki temu zauważa się charakterystyczne cechy zabytków kultury i architektury, w tym sakralnej i ludowej oraz miejsca o znaczeniu historycznym. Walory te w połączeniu z walorami przyrodniczymi tworzą niepowtarzalny krajobraz, specyficzny dla tego regionu województwa podlaskiego. Szereg wsi, wkompono-

wanych w te krajobrazy w otoczeniu walorów przyrodniczych pełni funkcje turystyczne i propaguje lokalne piękno krajobrazu i wypoczynek na łonie natury.

6.15. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

W przypadku braku realizacji ustaleń planu miejscowego stan środowiska przyrodniczego nie ulegnie przekształceniom. Tereny pozostaną w dalszym ciągu w dotychczasowym użytkowaniu rolniczym bez prawa zabudowy.

7. STAN ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM, ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

Do obszarów objętych znaczącym oddziaływaniem należy zaliczyć tereny, w których zostały przekroczone lub zostaną przekroczone w wyniku realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, dopuszczalne normy środowiskowe pogarszające stan środowiska oraz warunki zdrowia i życia ich mieszkańców.

7.1. Stan środowiska w obszarach zawsze znaczącego oddziaływania wydobywania kopalin ze złoża metodą odkrywkową na powierzchni obszaru górniczego

Zgodnie z §2 ust.1 pkt 27 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2010 nr 213 poz. 1397), do przedsięwzięć tych zaliczyć należy projektowany obszar górniczy określony symbolem **2PG** w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, części wsi Drahle, Nowa Kamionka i Stara Kamionka w gminie Sokółka.

Dla wymienionego przedsięwzięcia istnieje obowiązek przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, w tym opracowania raportu oddziaływania na środowisko, na podstawie którego winien być określony zasięg oddziaływania poszczególnych obiektów i ewentualnego ustanowienia wokół nich obszaru ograniczonego użytkowania.

Zgodnie z główną zasadą ochrony środowiska, znaczące oddziaływanie na środowisko działalności górniczej powinno mieścić się w granicach terenu górniczego.ustalonego koncesją na wydobycie kopaliny, poprzez zastosowanie odpowiednich technologii wydobycia, przeróbki i transportu wewnętrznego, zastosowania urządzeń minimalizujących powstające uciążliwości. W przypadku braku możliwości spełnienia tych warunków istnieje obowiązek ustanowienia wokół obiektu obszaru ograniczonego użytkowania.

Normy środowiskowe nogą być przekroczone w wyniku znaczącego oddziaływania na takie elementy środowiska jak:

1) powierzchnię ziemi;
2) emisję do powietrza pyłu i gazów ze spalania oleju napędowego;
3) klimat akustyczny;
4) elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące (PEM);

5) wody powierzchowne;
6) krajobraz.

- **Oddziaływanie na powierzchnię ziemi**

Eksploatacja złoża kruszywa naturalnego, prowadzona będzie sposobem odkrywkowym, wgłębnie, systemem ścianowym bez użycia materiałów wybuchowych. Oddziaływanie na środowisko będzie dotyczyło czasowej ingerencji w morfologię terenu. Działalnością objęta zostanie część powierzchni złoża udokumentowanego, a jednorazowo robotami górniczymi obejmowany jest zwykle obszar, co najwyżej kilku hektarów. Nastąpi trwałe przekształcenie morfologii powierzchni ziemi na terenie zamierzonej eksploatacji złoża kruszywa.

W pierwszej fazie likwidacji ulegnie szata roślinna na powierzchni ziemi, poprzez zdjęcie warstwy gleby. Zdejmowany nadkład zdeponowany jest na zewnętrznych hałdach humusu w miejscu nieobjętym eksploatacją i docelowo zostanie wykorzystany do rekultywacji terenu pogórniczego.

W czasie usuwania wierzchniej warstwy gleby dojdzie do zniszczenia roślinności zielnej. Można się spodziewać, że straty przyrodnicze będą niewielkie, (ponieważ przeważają gatunki pospolite i nie objęte ochroną). W trakcie prac ziemnych dojdzie do zniszczenia miejsc gniazdowania ptaków. W celu eliminacji tego zagrożenia prace ziemne należy rozpocząć po zakończeniu okresu lęgowego – tj. po 16 lipca, a zakończyć przed lutym. Obecności ludzi i sprzętu spowoduje zmianę siedlisk przez drobne zwierzęta.

W wyniku wykonania wykopów udostępniających złoże, zdjęty nadkład, w postaci zwałów zewnętrznych zostanie złożony na terenie przedsięwzięcia i w późniejszym okresie wykorzystany będzie do sukcesywnego wypełniania wyrobiska poeksploatacyjnego bądź rekultywacji terenów po zakończeniu działalności górniczej.

Złoże kruszywa naturalnego eksploatowane będzie sposobem odkrywkowym, dwoma piętrami eksploatacyjnymi: suchym oraz zawodnionym. Tereny poeksploatacyjne, zgodnie z prawem górniczym są na bieżąco rekultywowane i przywracane środowisku.

Prowadzenie działalności na złożu ma charakter czasowy to znaczy jest ograniczone do czasu potrzebnego na wyeksploatowanie zasobów możliwych do wydobycia, które zostaną określone w projekcie zagospodarowania złoża. Okres obowiązywania koncesji wynosi zwykle 5 do 20 lat.

W trakcie procesu wydobycia będzie powstawała sieć wyrobisk poeksploatacyjnych, które wraz z postępem robót będą wypełniane frakcjami odpadowymi (pył, drobny piasek) z eksploatacji złoża. Z uwagi na powyższe, powierzchnia, głębokość, ukształtowanie skarp oraz dna wyrobisk będą zmienne w czasie. Przewiduje się, iż powierzchnia wyrobiska docelowego będzie wynosiła ok. 70 ha, zaś jego maksymalna głębokość odniesiona do pierwotnej istniejącej powierzchni terenu ok. 40 m. Wyrobisko to, w większości stanowić będzie zbiornik wodny o maksymalnej powierzchni akwenu oszacowanej na ok. 64 ha i maksymalnej wysokości słupa wody ok. 10 m. Ponadto, w granicach terenu górniczego powstanie zwałowisko nadkładu oraz piasków odpadowych o wysokości do ok. 15 m ponad pierwotną powierzchnię terenu.

Z powyższego wynika, iż w wyniku prowadzenia zamierzonej działalności górniczej nastąpi znaczące przekształcenie budowy geologicznej kompleksu czwartorzędowego do głębokości ok. 40 m w granicach obszaru górniczego o powierzchni ok. 108 ha.

Oddziaływanie zakładu górniczego na środowisko, w tym prac eksploatacyjnych, nie wykroczy poza projektowane granice terenu górniczego **1PG**. Roboty górnicze przebiegać będą w granicach obszaru górniczego **2PG.**

Po zakończeniu wydobycia następuje wyprofilowanie skarp wyrobiska, wykonanie w miarę potrzeby półek ochronnych od zbiorników wodnych, wykorzystania nadkładowej warstwy glebowej oraz humusu do prac rekultywacyjnych po zakończeniu eksploatacji, do bezpośredniego odtworzenia warstwy czynnej biologicznie, odtworzenie warstwy glebowej i wprowadzenie roślinności.

Na terenie lądowym zostaną przeprowadzone zabiegi agrotechniczne i wprowadzone nasadzenia drzew i krzewów, zaś zbiornik wodny zostanie dostosowany do pełnienia funkcji rekreacyjnej.

Po zakończeniu działalności na obszarze złoża, pozostaje zróżnicowany morfologicznie teren w części zawodniony tak, że walory krajobrazowe otoczenia nie zostają utracone.

Przestrzeganie warunków udzielonej koncesji, stosowanie się do przepisów regulujących prowadzenie ruchu zakładu górniczego oraz podleganie stałemu nadzorowi upoważnionych jednostek kontrolnych zapewni prawidłowe prowadzenie działalności z ograniczonym do minimum oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze.

- **Emisja do powietrza pyłu i gazów ze spalania oleju napędowego;**

Podczas eksploatacji złoża kruszywa naturalnego, następować będzie emisja do powietrza następujących substancji zanieczyszczających:

1) pyłu podczas wydobywania i przeróbki surowca – w znikomym stopniu, ze względu na mokrą technologię wydobycia i przeróbki surowca. Największe emisje pyłu będą obserwowane po dłuższych okresach bezdeszczowych (susza i działanie wiatru), szczególnie w przypadku terenów otwartych oraz zwałów.
2) benzenu, tlenków azotu, dwutlenku siarki, pyłu, tlenku węgla i innych ze spalania paliw w silnikach środków transportu kołowego oraz parku maszynowego, o napędzie spalinowym;
3) węglowodorów alifatycznych i węglowodorów aromatycznych w wyniku funkcjonowania na terenie zakładu przeróbczego stacji paliw

Należy przy tym zaznaczyć, że podstawowa maszyna – koparka o dużej mocy i dużej wydajności, urabiająca złoże, będzie posiadała napęd elektryczny.

Wpływ eksploatacji złoża na zmiany jakości powietrza, sprowadza się do pylenia. Emisja pyłów do powietrza powstająca w trakcie urabiania, przeróbki, załadunku i transportu surowca, będzie miała charakter niezorganizowany. Ważnym czynnikiem stopnia uciążliwości pylenia jest skład frakcyjny kruszywa, a w szczególności zawartość frakcji drobnych (pył). Zgodnie z analizą frakcyjną kruszywa naturalnego złoża, zawartość pyłów mineralnych o wymiarze ziarna poniżej 10 ηm nie przekracza 2,1 %. Wielkość

emisji zależy od: średnicy ziaren pyłu, ich gęstości, wilgotności oraz sił adhezji wiążących cząstki pyłu ze złożem, jak również od prędkości wiatru i turbulencji, a także od czasu trwania tych procesów.

W wyniku porywania cząsteczek przez wiatr, ze złożonych hałd gleby czy piasku, do powietrza emitowany jest pył zawieszony o frakcji niższej od 10 ηm i pył gruby opadający. Emisje te występują z powierzchni i są częścią procesu zwanego wtórnym pyleniem, a polegające na niezorganizowanej emisji do atmosfery cząstek pyłu z powierzchni na skutek porywów wiatru. Wpływają na nią także inne warunki atmosferyczne, takie jak temperatura i wilgotność. Mało istotnym wydaje się być tutaj jednak sam fakt pylenia na skutek czynności mechanicznych, gdyż takie operacje dotyczą tzw. pyłu grubego opadającego, o bardzo krótkim, nieistotnym zasięgu rozprzestrzeniania się.

Ponadto na stopień uciążliwości (wielkość i kierunek) zapylenia wpływa znacząco rozkład częstotliwości wiatrów. Ponieważ charakter źródła ma emisję niezorganizowaną, wartości zapylenia można ocenić w trakcie prowadzenia robót górniczych (w przypadku zaistnienia takiej konieczności). Ograniczającym czynnikiem jest znaczne zawodnienie kruszywa.

Najważniejszymi parametrami są jednak opady deszczu, których występowanie, nawet w bardzo niewielkim natężeniu, radykalnie ogranicza, a nawet eliminuje wtórne pylenie. Stwierdzono, że gdy wilgotność powierzchniowej warstwy jest wyższa niż 18 %, nie występuje możliwość wtórnej emisji pyłu. Praktycznie zdeponowane zwały ziemi i piasku nie będą podlegały pyleniu, czyli tzw. erozji wietrznej, gdy prędkość wiatru będzie mniejsza od tzw. prędkości progowej, która, dla porywania cząstek w całym zakresie składu ziarnowego, wynosi 4 m/s.

Ogólnie można przyjąć, że strefa wystąpienia ponadnormatywnych stężeń pyłów zamknie się w granicach terenu górniczego.

Źródłem emisji gazów będą pojazdy i maszyny służące do urabiania i transportu urobku i nadkładu oraz pojazdy odbierające surowiec. Emisja spalin z pojazdów mechanicznych z uwagi na niewielką intensywność prac i mały ruch pojazdów, również nie będzie stwarzała ponadnormatywnej uciążliwości dla powietrza, pod warunkiem prawidłowego stanu technicznego pojazdów i maszyn. Zgodnie z obowiązującymi przepisami należy dokonywać systematycznych przeglądów technicznych. Maszyny i urządzenia powinny mieć ważne pozwolenia na dopuszczenie do ruchu oraz winny być atestowane w zakresie składu spalin i szczelności układu paliwowego.

Z terenu kopalni nie przewiduje się innych źródeł emisji do powietrza oprócz w/w.

- **Klimat akustyczny**

Terenami podlegającymi ochronie przed hałasem zgodnie z obowiązującym prawem, są jedynie tereny zabudowy mieszkaniowej lub związanej ze stałym przebywaniem ludzi. Oznacza to, że dla terenów o charakterze przemysłowym standardy emisji hałasu w środowiska nie obowiązują.

Rozpatrywane przedsięwzięcie jest zlokalizowane na terenie użytkowanym rolniczo, którego klimat akustyczny jest zdeterminowany jedynie okresowym hałasem drogowym o niskim natężeniu ruchu, oraz hałasem od maszyn rolniczych, wykorzystywanych przy pracach polowych.

Najbliższymi terenami podlegającymi ochronie przed hałasem w środowisku są tereny zabudowy wsi Drahle, położone w odległości ok. 100 m na północ od terenu objętego opracowaniem oraz zabudowa wsi Stara Kamionka, położona w odległości ok. 200 m na południe od granic kopalni.

Obowiązujące na tych terenach dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku, określone wskaźnikami L_{AeqD} (pora dnia) i L_{AeqN} (pora nocy), wynoszą odpowiednio: 55 dB i 45 dB.

W załączonym do prognozy raporcie przedstawiono wyniki wykonanej symulacji komputerowej stanu akustyki i poziomu hałasu przenikającego do środowiska ze źródeł emisji hałasu w kopalni.
Stwierdzono, że wielkość emisji hałasu do środowiska będzie uzależniona od rodzaju wykonywanych prac oraz od typu pracującego sprzętu i urządzeń. Uciążliwość akustyczna w środowisku wywoływana jest hałasem pracujących maszyn i urządzeń, a także hałasem komunikacyjnym od pojazdów transportujących produkty. W dalszej kolejności źródłami hałasu są elementy infrastruktury techniczno - technologicznej stacji paliw - dystrybutory i autocysterna.

Emitowany hałas będzie miał zasięg lokalny i będzie mało dokuczliwy dla otoczenia ze względu na fakt, iż zakład nie będzie pracował w porze nocnej. Nie będzie stwarzał uciążliwości w miejscach zamieszkania, gdyż w bezpośrednim otoczeniu wydobywania i przeróbki kruszywa nie występuje zabudowa mieszkaniowa.

W raporcie przedstawiono analizę wyników w postaci ***„Mapy rozkładu hałasu”***, zawierającej plan sytuacyjny obiektu oraz izofony o jednakowym natężeniu.

Z przedstawionej w raporcie symulacji komputerowej wynika, że wpływ kopalni kruszywa na hałas w środowisku jest znikomy podczas wszystkich faz eksploatacji złoża. Największe wartości poziomu dźwięku przewiduje się w oddalonej o 100 m od terenu górniczego wsi Drahle, które nie przekraczają 30 dB a w oddalonej o 200 m wsi Kamionka Stara poziom hałasu nie przekroczy 20 dB.

Charakter zagospodarowania terenu kopalni tworzyć będzie ekrany akustyczne w postaci zabudowy, wałów zgromadzonej ziemi z wykopów oraz pozostałości terenu leśnego.

- **Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące**

Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące w postaci pól elektromagnetycznych jest zjawiskiem, które występuje zawsze i w każdym miejscu ziemi. Źródłem ich występowania są: słońce, ziemia czy też zjawiska atmosferyczne. Pola sztuczne wprowadzane do środowiska przez działalność człowieka, związane są z uprzemysłowieniem i rozwojem cywilizacji. Ze względu na powszechne wykorzystanie energii elektrycznej, a także używanie nowych technik radiowych, sztuczne pola elektromagnetyczne zaczęły występować dosłownie wszędzie. Dzięki istnieniu pól elektromagnetycznych możliwy jest przekaz danych, nadawanie programów telewizyjnych, programów radiowych, działanie systemów łączności czy prowadzenie bardzo dokładnej nawigacji. Promieniowanie niejonizujące jest to emisja energii elektromagnetycznej w postaci pól elektromagnetycznych, wywołana zmianami rozkładów ładunków elektrycznych w układach materialnych. Absorpcja energii elektromagnetycznej promieniowania niejonizującego może wywoływać efekty biologiczne w organizmach, nie powodując jednak jonizacji atomów i cząsteczek tych organizmów.

Na terenie kopalni nie wystąpią źródła elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego.

- **Wody powierzchowne;**

Na terenie objętym planem oraz w jego bezpośrednim sąsiedztwie brak jest cieków naturalnych. Najbliższymi ciekami są: bezimienny, lewobrzeżny dopływ Sokółki, którego odcinek znajduje się w odległości ok. 500 m na północ od granic terenu górniczego, oraz odcinek źródliskowy rzeki Kamionki - lewobrzeżnego dopływu Sokołdy, znajdujący się w odległości także ok. 500 m, na południowy-zachód od wymienionego terenu. Odległości te stanowią skuteczną barierę zabezpieczającą środowisko gruntowo-wodne.

Ponadto przewidziany system wydobywania kopaliny, technologię jej przeróbki a także proekologiczne rozwiązania techniczne i technologiczne przewidziane do realizacji skutecznie zabezpieczy środowisko gruntowo-wodne od szkodliwego oddziaływania przedsięwzięcia.

- **Krajobraz.**

Obszar objęty planem znajduje się w bliskim sąsiedztwie OCHK "Wzgórza Sokólskie", cechującymi się wysokimi walorami przyrodniczymi, krajobrazowymi, kulturowymi i wypoczynkowymi, fizjograficznie związanymi z obecnością rozległych i wysokich wałów wzgórz morenowych, kemowych, ozowych oraz form martwego lodu, przypominających łącznie krajobraz pojezierzy. W obszarze opracowania występują wzgórza morenowe i kemowe, w przeważającej mierze stanowiące grunty rolne i lokalnie enklawy gruntów leśnych.

Eksploatacja złoża kruszywa, doprowadzi do trwałego przekształcenia walorów krajobrazowych. Naturalna, bogata morfologia terenu przedsięwzięcia i jego otoczenia spowoduje jednakże, iż w wyniku starannej rekultywacji w kierunku leśno-wodnym terenów przekształconych prowadzoną działalnością górniczą, zostaną one na nowo, bezkonfliktowo wkomponowane w krajobraz rejonu.

7.1. Stan środowiska w obszarach znaczącego oddziaływania stacji paliw zlokalizowanej na terenie 1PG

Stacje paliw, zgodnie z §3 ust. 1 pkt 35 rozporządzenia, należą do kategorii przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Znaczące oddziaływanie stacji paliw polega głównie na ponadnormatywnym zanieczyszczeniu środowiska i wystąpienia nadzwyczajnych zagrożeń środowiska.

Potencjalne zagrożenie środowiska gruntowo-wodnego związanego z funkcjonowaniem stacji paliw płynnych, może generalnie może mieć charakter dwojaki:

- zagrożenia zwykłego, związanego z bezawaryjnym funkcjonowaniem stacji paliw (np. niewielkie wycieki paliwa podczas przeładunku paliw z autocystern do zbiornika magazynowego, wycieki resztkowe przy tankowaniu pojazdów) oraz eksploatacji parku maszynowego i środków transportu,
- zagrożenia nadzwyczajnego, związanego z przypadkowym lub celowym uszkodzeniem stacji, w stopniu powodującym przedostanie się do gruntu i wód podziemnych znacznych ilości produktów

naftowych w sposób nagły lub powolny, ale ciągły (korozja lub uszkodzenie zbiornika, przewodów technologicznych).

W kopalni kruszywa zostanie użyta duża ilości maszyn i urządzeń oraz środków transportu o napędzie spalinowym, w związku z czym, przewiduje się lokalizację instalacji do magazynowania i dystrybucji oleju napędowego, z przeznaczeniem dla własnego parku maszynowego, dostosowanej do zmiany lokalizacji. Przewiduje się, zgodnie z raportem, zapotrzebowanie na olej napędowego w ilości ok. 500 - 550 m^3/rok.

Stacja paliw wyposażona będzie w przenośne urządzenia do magazynowania i dystrybucji oleju napędowego, takich jak:

- 2 naziemne zbiorniki magazynowe ON o pojemności po 10 m^3 z polietylenu, dwupłaszczowe, z systemem pomiaru oleju, i czujnikami zabezpieczającymi przed przepełnieniem i przelaniem podczas rozładunku,
- zespół dystrybucyjny, z automatycznym zaworem zamykającym dopływ paliwa,
- sieć kanalizacji deszczowo - przemysłowej, wyposażonej w osadnik oraz separator substancji ropopochodnych o wysokiej sprawności z odprowadzeniem oczyszczonych ścieków do gruntu,
- kontenerowy magazyn olejów i smarów, posadowiony na szczelnej płycie fundamentowej,
- dojazdy, plac dystrybucji i spustu paliw oraz place manewrowe o szczelnej nawierzchni utwardzonej,
- punkt gromadzenia odpadów.

Użytkowanie produktów ropopochodnych najłatwiej i najczęściej powoduje zanieczyszczenie gleby i gruntu, a w konsekwencji także wód podziemnych. Stopień zanieczyszczenia powierzchni i podłoża obiektów dystrybucji i magazynowania paliw płynnych zależy od wielkości ucieczek produktów naftowych, przepuszczalności podłoża i sztucznego zabezpieczenia powierzchni terenu. Produkt naftowy nagromadzony w strefie aeracji stanowi wtórne ognisko zanieczyszczeń naftowych wód podziemnych. Na zakres skażenia środowiska gruntowo-wodnego mają wpływ (oprócz czynników technologicznych) budowa geologiczna i warunki hydrogeologiczne.

7.3. Stan środowiska w obszarach znaczącego oddziaływania dróg

Drogi publiczne o nawierzchni utwardzonej, zgodnie z §3 ust. 1 pkt 60 rozporządzenia, należą do kategorii przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Znaczące oddziaływanie dróg polega głównie na ponadnormatywnym zanieczyszczeniu środowiska i zakłóceniu klimatu akustycznego oraz wystąpienia nadzwyczajnych zagrożeń środowiska.

Drogi stanowią źródła niezorganizowanej emisji zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego (emisje spalin i produktów ropopochodnych - węglowodory, tlenki azotu, tlenek węgla, związki ołowiu, tlenki siarki oraz pył zawieszony z jezdni), wód powierzchniowych i gruntowych (wycieki substancji ropopochodnych z silników samochodowych) oraz hałasu komunikacyjnego.

Dla świata zwierząt drogi są często śmiertelnym zagrożeniem. Strefa zwiększonego ryzyka kolizji ze zwierzętami obejmuje pas drogowy drogi wojewódzkiej Nr 674 Sokółka – Krynki. Zderzenia z udziałem dziko żyjącej zwierzyny stanowią potencjalne zagrożenie na tym obszarze.

Oddziaływanie ponadnormatywne wymienionej drogi wykracza poza pas drogowy, a dotyczy to przede wszystkim oddziaływania na grunty rolne i leśne, powietrze atmosferyczne i tło akustyczne.

W przypadku hałasu występuje oddziaływanie nawet na odległość kilkuset metrów od jezdni. Poziom hałasu przekracza wartości normowe 60 dB(A) w porze dziennej i 50 dB(A) w porze nocnej, jednak w granicach opracowania planu przy wymienionej drodze brak jest zabudowy mieszkaniowej.

Ze względu na niski charakter emisji spalin samochodowych stanowią one szczególne zagrożenie dla zdrowia ludzi, w dużo większym stopniu wpływając na jakość powietrza tuż nad powierzchnią ziemi niż źródła stacjonarne, będące z reguły źródłami wysokimi.

Tereny otwarte, głównie rolnicze narażone są na skutki emisji gazów i zanieczyszczeń pyłowych stwarzające zagrożenia jakości sanitarnej produkcji rolniczej. W obrębie użytków rolnych, zanieczyszczone wody opadowe spływają bezpośrednio do gruntu i wód.

7.4. Wnioski

Stan środowiska przyrodniczego na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem, ograniczy się do oddziaływania zamkniętego w granicach opracowania planu. Na terenach sąsiadujących z terenem górniczym 1PG nie zostaną przekroczone w wyniku realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, dopuszczalne normy środowiskowe pogarszające stan środowiska oraz warunki zdrowia i życia ich mieszkańców. W związku z tym, nie zaistnieje także szkodliwe oddziaływanie eksploatacji kruszywa naturalnego na obszar NATURA 2000.

8. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCYCH OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY

W odniesieniu do omawianego terenu, na podstawie rozpoznanego stanu środowiska i jego powiązań uznano, że zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym i środowisku wynikające z ustaleń planu, niosą za sobą zagrożenia, przedstawione w rozdziale 7 niniejszej prognozy.

Projektowany teren górniczy położony jest w odległości 2 km od Obszaru Chronionego Krajobrazu Wzgórz Sokólskich, powołanego Rozporządzeniem nr 8/05 Wojewody Podlaskiego z dnia 25.02.2005 r. i 6 km od otuliny Parku Krajobrazowego Puszczy Knyszyńskiej i obszaru NATURA 2000.

Dokonana analiza w rozdziale 7.STAN ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM, ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM, wykazała brak znaczącego oddziaływanie na środowisko w tym także na obszar NATURA 2000, podlegające ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

9. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PLANU ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWANIA PLANU

Strategia ochrony przyrody i środowiska została opracowana stosunkowo niedawno. Pierwszym dokumentem był apel Sekretarza ONZ – znany, jako Raport U'Thanta: "Człowiek i jego środowisko"- ogłoszony w 1969 r. W raporcie tym U Thant, na podstawie materiału zgromadzonego przez agendy ONZ, przedstawił trudności, jakie wyłoniły się przed ludzkością i zainicjował ogólnoświatową akcję ochrony środowiska.

Obecnie problemy ochrony środowiska i przyrody na świecie regulowane są przez konwencje i porozumienia międzynarodowe.

W Europie najważniejszym jest program Natura 2000 – program utworzenia w krajach wspólnego systemu (sieci) obszarów objętych znaczną ochroną. Podstawą dla tego programu są dwie unijne dyrektywy:

1) specjalne obszary ochrony (SOO) – realizujące Dyrektywę Rady 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz flory i fauny (z wyjątkiem ptaków),
2) obszary specjalnej ochrony (OSO) - realizujące Dyrektywę Rady 79/409/EWG o ochronie dziko żyjących ptaków.

Celem programu Natura 2000 jest zachowanie określonych typów siedlisk naturalnych oraz flory i fauny, które uważa się za cenne i zagrożone. Wspólne działanie na rzecz zachowania dziedzictwa przyrodniczego Europy w oparciu o jednolite prawo ma na celu optymalizację kosztów i spotęgowanie korzystnych dla środowiska efektów.

Jednolite prawo powinno ułatwić współdziałanie instytucji zajmujących się ochroną przyrody.

Z punktu widzenia opracowanego planu, uwzględniono następujące cele i problemy ochrony środowiska w zakresie:

● potrzeb ochrony klimatu:

1) efektywne wykorzystanie energii w maszynach i urządzeniach kopalni,
2) stosowanie napędu elektrycznego w urządzeniach stacjonarnych i o małym zasięgu pola pracy,
3) stosowanie transportu urobku do zakładu przeróbczego przenośnikami taśmowymi, o napędzie elektrycznym,
4) systematyczna kontrola techniczna oraz serwisowa urządzeń oraz maszyn o napędzie spalinowym transportu wewnętrznego oraz do przerobu kruszywa naturalnego, dla wyeliminowania nadmiernej emisji spalin,
5) kontrola stanu technicznego transportu samochodowego pod kątem nadmiernej emisji spalin.

● potrzeb ochrony przyrody:

1) technologia eksploatacji złoża i przeróbki kopaliny powinna być tak prowadzona, aby nie powodować zanieczyszczenia wód gruntowych,

2) zakaz odprowadzania do wód powierzchniowych i gruntu ścieków nie spełniających obowiązujących norm,
3) zakaz sztucznego obniżania lustra wody gruntowej w celu wydobycia kruszywa,
4) obowiązuje zakaz zanieczyszczania powierzchni odpadami stałymi nie związanymi z procesem eksploatacji złoża i odprowadzania do gruntów nieczystości płynnych,
5) zakaz składowania i wypełniania wyrobisk odpadami obcymi,
6) zachować filar ochronny od linii rozgraniczającej tereny rolnicze i leśne o szerokości zgodnej z obowiązującymi przepisami,
7) projekt zagospodarowania złoża winien zawierać sposób rekultywacji terenów poeksploatacyjnych,
8) rekultywacja terenów poeksploatacyjnyh winna być prowadzona sukcesywnie w trakcie eksploatacji,
9) zalecany sposób rekultywacji - w wyniku eksploatacji kruszywa powstanie obniżenie terenu poniżej poziomu wód gruntowych, czego skutkiem będzie powstanie atrakcyjnego zbiornika wodnego - tereny powyżej lustra wody należy przeznaczyć na tereny zieleni wysokiej urzadzonej i nieurządzonej na co najmniej połowie powierzchni, a także przewidzieć możliwość wykorzystania terenów na cele rekreacyjno-sportowe,
10) masy ziemne przemieszczane w związku z wydobywaniem kopaliny ze złoża należy użyć do budowy i naprawy dróg, usypywania obwałowań, niwelacji i rekultywacji terenów oraz wyrobisk.

- w zakresie ochrony ludzi i środowiska przed hałasem i wibracjami ustalono, że wytwarzany hałas i wibracje nie mogą przekraczać standardów środowiska poza terenem do którego tytułem prawnym dysponuje prowadzący działalność produkcyjną.

Realizacja planowanego przedsięwzięcia, mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, jest dopuszczalna wyłącznie po uzyskaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na wydobywanie kopaliny ze złoża oraz wymaga sporządzenia raportu o jego oddziaływaniu na środowisko.

10. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO.

10.1. Rodzaj i skala oddziaływania

Znaczące oddziaływanie na środowisko w wyniku realizacji Planu dotyczyć będzie projektowanego terenu górniczego. Teren górniczy powodować będzie oddziaływanie bezpośrednie, pośrednie, negatywne, stałe i długoterminowe.

10.2. Oddziaływanie terenów górniczych

Lokalizacja i wyznaczenie terenu górniczego wynika z kilku zależności, i tak:

1) Na terenie gminy Sokółka funkcjonuje kilka odkrywkowych kopalni kruszywa naturalnego w oparciu o udzielone koncesje, co stanowi utrwaloną działalność gospodarczą.
2) Teren górniczy określono na podstawie występowania przewidywanych złóż kruszyw naturalnych w oparciu o wniosek przedsiębiorcy i uzyskanej przez niego koncesji.

Planowane przedsięwzięcie jest powierzchniową eksploatacją złoża kruszywa naturalnego prowadzoną sposobem odkrywkowym. Działalnością objęta zostaje część powierzchni złoża udokumentowanego na poszczególnych etapach prowadzenia działalności, jednorazowo robotami górniczymi obejmowany jest zwykle obszar co najwyżej jednego do dwóch hektarów. Oddziaływanie prowadzonej eksploatacji kruszywa na terenach górniczych jest oddziaływaniem na środowisko o stałym i wieloletnim okresie trwania.

Charakter przedsięwzięcia polegającego na wydobywaniu kopaliny ze złoża determinuje fakt oddziaływania na środowisko przyrodnicze. Eksploatacja zasobów naturalnych jest z założenia ingerencją w istniejące środowisko, stąd podjęcie decyzji o wydobyciu kopaliny wyklucza możliwość zapobiegania oddziaływania na środowisko. Stan środowiska, w obszarze objętym opracowaniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, został szczegółowo przedstawiony w rozdziale 7 niniejszej prognozy. Wnioski z analizy stanu środowiska w obszarze opracowania, poparte badaniami wykonanymi w raporcie, w części dołączone do prognozy, jednoznacznie stwierdzają brak przewidywanego znaczącego oddziaływania na obszary chronione: PKPK, NATURA 2000, OCHK oraz na środowisko i ludzi w całej gminie.

Zgodnie z założeniami inwestora eksploatacja złoża „Kamionka Drahle I" będzie prowadzona w dwóch fazach:

- **Faza I - 1 rok wydobycia - eksploatacja metodą suchą.**

Roboty udostępniające rozpoczęte zostaną w rejonie zakładu przeróbczego. Pierwszym krokiem będzie zdjęcie nadkładu z powierzchni około 1 ha a następnie wykonanie wykopu udostępniającego w **piętrze suchym** i eksploatacja **piętra suchego.**

- **Faza II - od 2 roku wydobycia do likwidacji zakładu górniczego - eksploatacja metodą mokrą**

Po uregulowaniu frontu eksploatacyjnego i wyeksploatowaniu **piętra suchego** zostanie wykonany wkop udostępniający warstwę zawodnioną, o charakterze zbiornika wodnego o głębokości do 2 m poniżej lustra wody, na którym złożona zostanie pływająca koparka wielonaczyniowa. **Warstwa sucha** spychana będzie do wody i dalej eksploatacja odbywała się będzie tylko metodą mokrą, co eliminuje możliwość przenoszenia pyłów przez wiatry w tej fazie.

Rozprzestrzenianie się pyłów mineralnych pod wpływem wiatrów, jest możliwe tylko w fazie długoterminowego niezabezpieczonego składowania frakcji pylistych, w związku z przesychaniem jego wierzchniej warstwy. Monitoring składu powietrza atmosferycznego na zawartość pyłów, winien być prowadzony w wybranych kilku miejscach w gminie.

Eksploatacja złoża kruszywa związana jest z oddziaływaniem na środowisko, które będzie dotyczyło ingerencji w morfologię terenu, czasową, ograniczoną do terenu objętego działalnością wraz z niewielkim pasem przyległym, ingerencja w stosunki wodne, hałas, emisja spalin, utrudnienia dla migracji zwierząt oraz wyłączenie terenu złoża z funkcji wykorzystania rolniczego. Oddziaływanie to ze względu na szereg czynników zależnych jak i niezależnych od przedsiębiorcy, można w znacznym stopniu ograniczyć lub zminimalizować.

Działalność inwestycyjna powoduje degradację biologiczną zajmowanego terenu. Należy zatem dążyć do prawidłowego gospodarowania zdejmowaną warstwą humusu.

Obszar złoża stanowią grunty rolnicze, poddane ingerencji człowieka i nie stanowią one istotnych terenów siedliskowych dla dzikich zwierząt. Stąd jedyne negatywne oddziaływanie prowadzonej eksploatacji na świat zwierzęcy i roślinny stanowi w zasadzie zwiększenie intensywności hałasu i ruchu maszyn.

Realizacja przedsięwzięcia spowoduje zmianę ukształtowania powierzchni ziemi, jednak ze względu na zmienną miąższość serii złożowej oraz zróżnicowane położenie spągu złoża, nie nastąpi znaczne obniżenie walorów krajobrazowych rejonu złoża.

Uwzględniając budowę geologiczną rejonu złoża, formę wykształcenia użytkowych poziomów wodonośnych oraz charakter i sposób korzystania z wody w trakcie eksploatacji można oczekiwać, że oddziaływanie kopalni na wody podziemne będzie ograniczone, zaś na wody powierzchniowe w zasadzie wpływu mieć nie będzie. Oddziaływanie przedsięwzięcia na wody może być tylko związane z sytuacjami awaryjnymi. Stąd należy bezwzględnie przestrzegać utrzymywania maszyn w dobrym stanie technicznym.

10.2.1. Przewidywane emisje, wynikające z eksploatacji złóż kruszywa naturalnego.

W wyniku normalnego funkcjonowania obiektów zakładu górniczego są wytwarzane:

1) ścieki bytowe,
2) wody opadowe i roztopowe,
3) odpady, w tym odpady niebezpieczne,
4) emisje pyłów oraz substancji gazowych,
5) emisje energii - hałasu i wibracji,
6) elektroenergetyczne promieniowanie niejonizujące.

10.2.1.1. Ścieki bytowe.

Będą to typowe ścieki, powstające w urządzeniach sanitarnych oraz ścieki, powstające w wyniku prac porządkowych prowadzonych w obiektach kubaturowych zakładu górniczego, odprowadzane łącznie do szczelnego zbiornika bezodpływowego, z którego okresowo wozami asenizacyjnymi wywożone będą do Komunalnej Oczyszczalni Ścieków w Sokółce.

10.2.1.2. Wody opadowe i roztopowe.

1) wody opadowe z połaci dachowych obiektów kubaturowych, umownie czyste, odprowadzane będą powierzchniowo do gruntu,
2) wody opadowe i roztopowe z placu dystrybucyjnego i stanowiska zlewowego stacji paliw płyn-

nych będą zanieczyszczone głównie zawiesiną i substancjami ropopochodnymi, przed odprowadzeniem do gruntu będą oczyszczane w osadniku i w separatorze koalescencyjnym,

3) wody opadowe i roztopowe z nie uszczelnionego terenu przedsięwzięcia, odprowadzane będą powierzchniowo do gruntu.
4) w ściekach deszczowych z terenów komunikacyjnych mogą występować substancje ropopochodne, zazwyczaj w niewielkich ilościach, nie przekraczających wielkości kilku mg/dm^3.

10.2.1.3. Odpady, w tym odpady niebezpieczne,

Będą wytwarzane następujące odpady w tym odpady niebezpieczne:

1) metale żelazne, metale nieżelazne i tworzywa sztuczne oraz odpady z obróbki metali i tworzyw sztucznych;
2) odpady spawalnicze;
3) odpadowe oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe;
4) odpady z odwadniania olejów w separatorach;
5) odpady opakowaniowe;
6) opakowania, zawierające pozostałości substancji niebezpiecznych lub nimi zanieczyszczone;
7) sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania;
8) ubrania ochronne i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi;
9) zużyte, lub nie nadające się do użytkowania pojazdy, maszyny drogowe, odpady z demontażu, przeglądu i konserwacji pojazdów;
10) zużyte opony;
11) filtry olejowe;
12) gumowe taśmociągi i sita;
13) odpady urządzeń elektrycznych i elektronicznych;
14) baterie i akumulatory;
15) odpady komunalne;
16) szlamy ze zbiorników bezodpływowych służących do gromadzenia nieczystości.

Odpady będą powstawały także w fazie realizacji przedsięwzięcia. Będą to:

1) odpady materiałów i elementów budowlanych oraz infrastruktury drogowej;
2) gleba i ziemia.

10.2.1.4. Emisje pyłów i substancji gazowych.

Podczas eksploatacji kruszywa następować będzie emisja do powietrza następujących substancji zanieczyszczających:

1) pyłu podczas wydobywania i przeróbki surowca – w znikomym stopniu, ze względu na mokrą technologię wydobycia. Największe emisje pyłu będą obserwowane po dłuższych okresach bezdeszczowych (susza i działanie wiatru), szczególnie w przypadku terenów otwartych.
2) benzenu, tlenków azotu, dwutlenku siarki, pyłu, tlenku węgla i innych ze spalania paliw w silnikach środków transportu kołowego oraz parku maszynowego o napędzie spalinowym,

3) węglowodorów alifatycznych i węglowodorów aromatycznych, w wyniku funkcjonowania na terenie stacji paliw,

Wpływ eksploatacji złoża na zmiany jakości powietrza sprowadza się do pylenia. Mało istotnym wydaje się być tutaj jednak sam fakt pylenia na skutek czynności mechanicznych, gdyż takie operacje dotyczą tzw. pyłu grubego opadającego, o bardzo krótkim, nieistotnym zasięgu rozprzestrzeniania się. W wyniku porywania cząsteczek przez wiatr, ze złożonych hałd gleby czy piasku, do powietrza emitowany jest pył zawieszony o frakcji niższej od 10 ηm i pył gruby opadający. Emisje te występują z powierzchni i są częścią procesu zwanego wtórnym pyleniem, a polegające na niezorganizowanej emisji do atmosfery cząstek pyłu z powierzchni na skutek porywów wiatru. Wielkość emisji zależy od: średnicy ziaren pyłu, ich gęstości, wilgotności oraz sił adhezji wiążących cząstki pyłu ze złożem, jak również od prędkości wiatru i turbulencji, a także od czasu trwania tych procesów. Wpływają na nią także inne warunki atmosferyczne, takie jak temperatura i wilgotność. Najważniejszymi parametrami są jednak opady deszczu, których występowanie, nawet w bardzo niewielkim natężeniu, radykalnie ogranicza, a nawet eliminuje wtórne pylenie. Stwierdzono, że gdy wilgotność powierzchniowej warstwy jest wyższa niż 18 %, nie występuje możliwość wtórnej emisji pyłu. Praktycznie zdeponowane zwały ziemi i piasku nie będą podlegały pyleniu, czyli tzw. erozji wietrznej, gdy prędkość wiatru będzie mniejsza od tzw. prędkości progowej, która, dla porywania cząstek w całym zakresie składu ziarnowego, wynosi 4 m/s.

10.2.1.5. Emisje energii hałasu i wibracji.

W wyniku funkcjonowania zakładu górniczego będzie następowała emisja do środowiska hałasu od pracujących urządzeń i maszyn:

1) koparek,
2) spycharek,
3) przesiewaczy,
4) odwadniaczy,
5) kruszarek i innych,
6) środków transportu kołowego.

Terenami podlegającymi ochronie przed hałasem są jedynie tereny zabudowy mieszkaniowej lub związanej z przebywaniem ludzi. Oznacza to, że dla terenów o charakterze przemysłowym standardy emisji hałasu w środowiska nie obowiązują.

10.3. Oddziaływanie transportu do wywozu kruszywa

Zakłada się, że kruszywo z zakładu górniczego docelowo będzie ekspediowane transportem kolejowym, zatem do czasu wybudowania bocznicy, transport drogowy będzie podstawowym transportem na trasie kopalnia – stacja przeładunkowa kruszywa przy istniejącej bocznicy w Sokółce.

Przewidywany jest wywóz kruszywa w ilości 2000 Mg/dobę. Do czasu wybudowania bocznicy kolejowej transport drogowy może być dużym obciążeniem. Przy takich założeniach, w ciągu doby z zakładu górniczego wywożonych będzie ok. 75 samochodów ciężarowych kruszywa.

W celu określenia emisji substancji zanieczyszczających podczas **ruchu samochodów,** jako reprezentatywne dla samochodów ciężarowych przyjęto średnie wskaźniki emisji przy prędkościach 10 km/h (zgodnie z danymi zawartymi w opracowaniu oprogramowania do wyznaczania charakterystyk emisji zanieczyszczeń z silników spalinowych pojazdów w celu oceny oddziaływania na środowisko - Z. Chłopek, 2002). Zgodnie z podaną wyżej literaturą wielkości wskaźników emisji są następujące:

1) - tlenek węgla 7.78 g/km
2) - tlenki azotu NO_x 15.37 g/km
3) - benzen 0.11 g/km
4) - dwutlenek siarki 1.16 g/km
5) - pył 1.42 g/km

Źródłem hałasu emitowanym przez pojazdy drogowe są urządzenia napędowe, generujące hałas na terenie drogi dojazdowej, po której przemieszczać się będą przyjeżdżając po odbiór gotowego produktu. Ruch samochodów zamieniony na punktowe podstawowe źródła hałasu o uśrednionym położeniu przy uwzględnieniu ruchów składowych: wjazd lub wyjazd, jazda ciągła, hamowanie. Z uwagi na nieciągłą „pracę" tych źródeł hałasu poziom mocy akustycznej każdego źródła wyniesie około 78 dB.
Sumaryczna emisja zanieczyszczeń ze środków transportu na 1 km będzie wynosiła:

Źródło emisji	**Nazwa substancji zanieczyszczającej**	**Wielkość emisji**	
		[kg/dobę]	**[Mg/a]**
Samochody ciężarowe	tlenek węgla	0.5835	0.1395
	tlenki azotu NO_x	0.1152	0.276
	benzen	0.0075	0.0105
	dwutlenek siarki	0.0870	0.0210
	pył	0.1065	0.1375

10.4. Zagrożenia nadzwyczajne.

W myśl definicji zawartej w Ustawie…Prawo ochrony środowiska, przez poważną awarię przemysłową rozumie się zdarzenie, w szczególności emisję, pożar lub eksplozję, powstałe w trakcie procesu przemysłowego, magazynowania lub transportu, w których występuje jedna lub więcej substancji niebezpiecznych, prowadzące do natychmiastowego powstania zagrożenia życia lub zdrowia ludzi lub środowiska lub powstania takiego zagrożenia z opóźnieniem.

Biorąc pod uwagę specyfikę przedsięwzięcia nie przewiduje się stosowania substancji niebezpiecznych, których rodzaj i ilość decyduje o zaliczeniu go do obiektów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

Zagrożenie nadzwyczajne środowiska przyrodniczego może być związane głównie:

- z uszkodzeniem instalacji stacji paliw płynnych, zbiornika paliwa, rurociągu technologicznego lub autocysterny, w stopniu powodującym powstanie wycieku znacznych ilości produktów naf-

towych w sposób nagły lub powolny, ale ciągły,

- z awariami urządzeń i maszyn, w tym o napędzie spalinowym oraz środków transportu, zatrudnianych w procesie produkcyjnym, prowadzącymi do wycieków powierzchniowych oleju napędowego oraz płynów eksploatacyjnych,
- z wystąpienia pożaru, w wyniku awarii urządzeń i instalacji elektrycznej oraz niewłaściwego magazynowania palnych materiałów i odpadów niebezpiecznych.

Nadzwyczajne zagrożenia środowiska są rzadkie, ale nieprzewidywalne i dlatego niebezpieczne. W przypadku ich zaistnienia tylko szybka i sprawna akcja ratunkowa może ograniczyć lub wyeliminować skutki zagrożenia

W przypadku powstania nieprzewidzianej sytuacji awaryjnej należy:

- wstrzymać proces produkcyjny, lub zamknąć stację w przypadku awarii jej instalacji i przystąpić do likwidacji awarii lub jej skutków,
- w zależności od rodzaju i zakresu sytuacji awaryjnej zawiadomić straż pożarną i służby ochrony środowiska (WIOŚ).

10.5. Proponowana technologia spełniająca wymagania ochrony środowiska

W myśl art. 143 Ustawy Prawo ochrony środowiska, przedsięwzięcia związane z użyciem instalacji, winny spełniać następujące wymagania:

1. stosowanie substancji o małym potencjale zagrożeń,
2. efektywne wytwarzanie oraz wykorzystanie energii,
3. zapewnienie racjonalnego zużycia wody i innych surowców oraz materiałów i paliw,
4. stosowanie technologii bezodpadowych i mało odpadowych oraz możliwość odzysku powstających odpadów,
5. rodzaj, zasięg oraz wielkość emisji,
6. wykorzystywanie porównywalnych procesów i metod, które zostały skutecznie zastosowane w skali przemysłowej,
7. postęp naukowo - techniczny.

Zgodnie z art. 3 Ustawy Prawo ochrony środowiska przez **instalację** rozumie się: stacjonarne urządzenie techniczne lub zespół stacjonarnych urządzeń technicznych powiązanych technologicznie, których tytułem prawnym dysponuje ten sam podmiot i położonych na terenie jednego zakładu a także obiekty budowlane, nie będące urządzeniami technicznymi ani ich zespołami, których eksploatacja może spowodować emisję, a zatem eksploatacja zakładu górniczego obejmującego:

1) wydobywanie metodą odkrywkową kruszywa naturalnego,
2) funkcjonowanie zakładu przeróbki kruszywa wraz z obiektami mu towarzyszącymi, tj.:
   - węzłem przeróbczym,
   - stacją paliw płynnych,
   - wewnętrznym układem komunikacyjnym,

nie będzie związana z wykorzystywaniem typowych instalacji, choć będzie powodowała powstawanie

emisji.

Przyjęta technologia powinna spełniać wymogi ochrony środowiska, w szczególności dotyczące:

1) ochrony kopalin, poprzez planowanie wydobywania kruszywa naturalnego metodą odkrywkową wyłącznie w granicach ustanowionego obszaru górniczego, zgodnie z warunkami i zasadami wnioskowanej koncesji, zapewniającej spełnienie wymogów prawa geologicznego i górniczego,
2) optymalnego wykorzystania zasobów złoża,
3) ochrony kopalin towarzyszących i zasobów nieprzemysłowych,
4) ochrony środowiska gruntowo - wodnego, poprzez przyjęcie odpowiedniej technologii zagospodarowania złoża oraz działań mających na celu zapobieganie bądź ograniczanie oddziaływań zakładu przeróbczego i obiektów towarzyszących,
5) eksploatacji złoża metodą odkrywkową,
6) transportu do zakładu przeróbczego przenośnikami taśmowymi o napędzie elektrycznym,
7) zapobiegania osuwiskom skarp poprzez wyprofilowanie ich nachyleń pod kątem naturalnego zsypu kopaliny, zapewniających stateczność skarp ostatecznych,
8) stosowania w technologii wydobycia złoża obiegu zamkniętego wody technologicznej (wód kopalnianych),
9) prowadzenia w trakcie eksploatacji złoża działań mających na celu utrzymanie w odpowiedniej sprawności urządzeń wodnych tj. ujęcia wód kopalnianych do celów technologicznych, wylotów urządzeń służących do wprowadzania wód technologicznych do wyrobiska oraz ewentualnych rowów prowadzących wody technologiczne oraz opadowe i roztopowe a także budowli hydrotechnicznych,
10) technologii magazynowania i dystrybucji produktów naftowych z zastosowaniem nowoczesnych, proekologicznych rozwiązań technicznych i technologicznych, odpowiadających współczesnym standardom i normom, obejmujących bezpieczne magazynowanie paliw oraz ich transport w obrębie obiektu a także sprawny system zbierania, oczyszczania i odprowadzania wód opadowych i roztopowych oraz ścieków przemysłowych z terenu stacji, zgodnie z wymogami ustawy Prawo wodne,
11) objęcia urządzeń oraz maszyn o napędzie spalinowym, zatrudnianych w procesie udostępniania, eksploatacji, transportu wewnętrznego oraz przerobu kruszywa naturalnego, systematyczną kontrolą techniczną oraz serwisową dla wyeliminowania niekontrolowanych wycieków oleju napędowego oraz płynów eksploatacyjnych,
12) bezwzględnego przestrzegania ustaleń planu ruchu zakładu górniczego, zarówno dotyczących udostępniania i eksploatacji złoża jak również zasad bhp przy prowadzeniu eksploatacji oraz obsłudze maszyn i urządzeń, w tym zakładu przeróbczego,
13) organizowania i prowadzenia monitoringu wód przypowierzchniowych w sieci otworów obserwacyjnych w studniach gospodarskich oraz w wyrobisku poeksploatacyjnym,
14) ochrony powierzchni ziemi oraz jakości gleby i gruntu poprzez rekultywację terenów przekształconych w związku z prowadzoną eksploatacją a także naprawianiem wszelkich szkód spowodowa-

nych tą eksploatacją, zgodnie z zasadami ekologii,

15) wykorzystania nadkładowej warstwy glebowej oraz humusu do prac rekultywacyjnych po zakończeniu eksploatacji, do bezpośredniego odtworzenia warstwy czynnej biologicznie, poprzez przyjęcie leśno - wodnego kierunku rekultywacji terenów poeksploatacyjnych,
16) gospodarowanie odpadami, zgodnie z zasadami zapewniającymi ochronę życia i zdrowia ludzi oraz ochronę środowiska, poprzez realizację działań uwzględniających:
    - zapobieganie powstawaniu odpadów lub ograniczanie ilości odpadów,
    - odzysk odpadów,
    - unieszkodliwienie odpadów, których powstawaniu nie udało się zapobiec lub których nie udało się poddać odzyskowi,
17) ograniczonego oddziaływania na jakość powietrza, poprzez:
    - transport produktu i przeróbkę surowca w technologii „na mokro”,
    - zabezpieczanie ładunku kruszywa plandekami przed pyleniem i gubieniem kuszywa,
    - zadarnianie zwałowisk z drobnych frakcji piasków,
    - stosowanie maszyn napędzanych silnikami elektrycznymi,
    - ograniczenie wielkości opadu pyłu, szczególnie w rejonie zwałowisk stałych i węzła przeróbczego,
18) ochrony klimatu akustycznego, poprzez:
    - eksploatację maszyn i urządzeń, w tym górniczych, o możliwie niskich mocach akustycznych,
    - okresowe przeglądy sprzętu zapewniające dobry stan techniczny wykorzystywanych maszyn,
    - organizację ruchu pojazdów ograniczającą do minimum ich oddziaływanie akustyczne,
19) ograniczonego poboru mocy elektrycznej i emisji promieniowania poprzez przyjęcie sieci oświetleniowej z zastosowaniem energooszczędnych opraw oświetleniowych.

W okresie eksploatacji kruszywa naturalnego i funkcjonowania zakładu przeróbczego wytwarzane będą odpady w tym także odpady niebezpieczne, o których mowa w pkt. 10.2.

Na obszarze złoża nie należy przechowywać paliw i olejów poza ilościami niezbędnymi do prowadzenia zamierzonej działalności. W wyrobisku nie należy składować odpadów ani ścieków, a odpady powstające w wyniku funkcjonowania zakładu górniczego (np. przepracowane oleje, ścieki komunalne) winny być gromadzone w szczelnych pojemnikach i niezwłocznie odbierane przez wyspecjalizowane firmy.

Wszelkich uzupełnień paliwa, przeglądów, napraw i konserwacji należy dokonywać tylko w miejscach specjalnie przygotowanych i zabezpieczonych przed przedostaniem się substancji ropopochodnych do gruntu.

W związku z prowadzoną działalnością górniczą będzie miała miejsce emisja do atmosfery spalin z pracujących maszyn. Emisja ta będzie miała charakter punktowy i czasowy, i uwzględniając rozległość obszaru oraz brak siedlisk ludzkich w pobliżu złoża można stwierdzić, że emisja ta będzie relatywnie nie-

wielka i nie spowoduje uciążliwości dla środowiska przyrodniczego i życia ludzi oraz nie będzie skutkowała trwałymi negatywnymi zmianami w środowisku.

Wydobycie kruszywa nie będzie miało wpływu na lokalny klimat.

Funkcjonowanie kopalni odkrywkowej bez wątpienia daje się zauważyć w krajobrazie. Jest ingerencją w środowisko naturalne i powoduje jak każda ingerencja cywilizacyjna, negatywne oddziaływanie na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego. Oddziaływanie to będzie jednak ograniczone do obszaru samego złoża, a ponadto będzie miało ramy czasowe ustalone terminem ważności decyzji koncesyjnej.

Realizacja przedsięwzięcia polegającego na wydobywaniu kopaliny ze złoża powodować będzie czasowe pozbawienie obszaru ok. 12 ha roślinności oraz przekształcenie rzeźby terenu, co wpłynie na czasowe utracenie przez ten teren walorów przyrodniczych. Jednak przy prawidłowo przeprowadzonej rekultywacji, cały obszar poddany przeobrażeniom, będzie przywrócony środowisku bez specjalnych negatywnych skutków.

Obserwując obecny stan środowiska, na podobnych terenach obecnie eksploatowanych złóż, pomimo wieloletniej działalności wydobywczej, można stwierdzić, że szkodliwego oddziaływania pośredniego prowadzonej działalności w zasadzie nie będzie lub będzie ono występowało w niewielkim stopniu niepowodującym konfliktu ze światem zwierząt i roślin oraz nie zagrozi utrzymaniu jego walorów przyrodniczych.

Oddziaływanie na środowisko mające charakter oddziaływania bezpośredniego, będzie dotyczyło ingerencji w obecną morfologię terenu, określoną czasowo, ograniczoną do terenu objętego działalnością wraz z niewielkim pasem przyległym. Zmiana stosunków wodnych, hałas, emisja spalin, utrudnienia dla migracji zwierząt oraz wyłączenie terenu złoża z funkcji wykorzystania rolniczego dotyczyć będzie obszaru górniczego i nie wpłynie znacząco w tym zakresie na tereny przyległe, przy tym, oddziaływanie dotyczące emisji spalin i hałasu, co jest najbardziej uciążliwe dla zwierząt i ptaków, pomimo stałego oddziaływania w czasie eksploatacji złoża, będzie oddziaływaniem chwilowym (okresowym), związanym z bezpośrednią pracą maszyn urabiających. Oddziaływanie stałe i chwilowe zaniknie wraz z wyczerpaniem zasobów złoża i zakończeniem eksploatacji.

Jedynym długoterminowym oddziaływaniem prowadzenia działalności będzie przeobrażenie powierzchni terenu, ale bez utraty jego walorów krajobrazowych.

Po zakończeniu rekultywacji typowej dla wyrobisk poeksploatacyjnych, polegającej głównie na złagodzeniu i wyprofilowaniu skarp wyrobiska, wykonaniu w miarę potrzeby półek ochronnych od zbiorników wodnych, odtworzeniu warstwy glebowej i wprowadzeniu roślinności, obszarom wyeksploatowanych kopalin zostaną przywrócone walory przyrodnicze.

10.6. Realizacja ustaleń Planu

Lp.	Elementy środowiska	Sposób oddziaływania	Ocena skutków
1.	Różnorodność biologiczna	Likwidacja bioróżnorodności na terenie górniczym	Oddziaływanie bezpośrednie, długoterminowe, stałe
2.	Ludzie	Zmiana krajobrazu, zwiększenie hałasu i zanieczyszczenia powietrza	Oddziaływanie bezpośrednie, długoterminowe, stałe
3.	Zwierzęta	Wyemigrowanie na tereny sąsiednie, zmiana żerowisk, likwidacja fauny glebowej	Oddziaływanie bezpośrednie i pośrednie długoterminowe, stałe
4.	Rośliny	Zlikwidowana zostanie aktualnie występująca roślinność	Oddziaływanie bezpośrednie, długoterminowe, stałe
5.	Woda	Przyspieszony spływ wód opadowych oraz możliwość zanieczyszczenia wód podziemnych i powierzchniowych produktami ropopochodnymi w trakcie eksploatacji złoża	Oddziaływanie bezpośrednie, długoterminowe
6.	Powietrze i klimat lokalny	Pogorszenie stanu sanitarnego powietrza atmosferycznego związanego z pojawieniem się nowych źródeł zanieczyszczeń (pyły mineralne, spaliny samochodowe). Wystąpią zakłócenia akustyczne związane z pracą maszyn i ze zwiększeniem ruchu drogowego	Oddziaływanie bezpośrednie, krótkoterminowe i długoterminowe
7.	Powierzchnia ziemi	W trakcie prac ziemnych likwidacji ulegnie pokrywa glebowa, zmieni się poziom powierzchni	Oddziaływanie bezpośrednie, długoterminowe, stałe
8.	Krajobraz	W krajobrazie pojawią się wyrobiska poeksploatacyjne	Oddziaływanie bezpośrednie, długotrwałe, stałe
9.	PKPK Natura 2000 OCHK Wzgórza Dybowskie	Brak oddziaływania	Brak skutków
10.	Zasoby naturalne	Eksploatacja kruszywa naturalnego	bezpośrednie, długotrwałe, stałe
11.	Dobra materialne	Nie występują	

11. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPEN-

SACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

11.1. Obszary eksploatacji kruszywa naturalnego

Środowisko przyrodnicze reprezentowane jest przez typ krajobrazu naturalnego o charakterze typowo rolniczym i leśnym. Obszar występowania złóż kruszywa stanowią grunty rolne w klasy RIVb - RVI.

Charakter przedsięwzięcia polegającego na wydobywaniu kopaliny ze złoża determinuje fakt oddziaływania na środowisko przyrodnicze. Eksploatacja zasobów naturalnych jest z założenia ingerencją w istniejące środowisko, stąd podjęcie decyzji o wydobyciu kopaliny wyklucza możliwość zapobiegania oddziaływania na środowisko. Na obszarach prowadzonej eksploatacji złoża, sukcesywnie prowadzone są prace związane z rekultywacją terenów wyeksploatowanych.

Oddziaływanie prowadzonej eksploatacji kruszywa na terenach górniczych jest oddziaływaniem na środowisko o stałym i wieloletnim okresie trwania.

Eksploatacja złoża kruszywa naturalnego prowadzona jest sposobem odkrywkowym. Działalnością objęta zostaje część powierzchni złoża udokumentowanego, a na poszczególnych etapach prowadzenia działalności, jednorazowo robotami górniczymi obejmowany jest zwykle obszar o powierzchni ok. 1-2 hektara. Tereny poeksploatacyjne zgodnie z prawem górniczym są na bieżąco rekultywowane i przywracane środowisku. W przypadku eksploatacji kopalin polegającej na ingerencji w środowisko, ale mającej charakter czasowy, działaniami kompensacyjnymi jest poprawnie wykonana rekultywacja terenów poeksploatacyjnych oraz podejmowane działania kompensacyjne specyficzne dla konkretnego złoża wynikające z lokalnych uwarunkowań przyrodniczych.

Wykonanie działania kompensacyjnego wynikającego i regulowanego art. 3 pkt 8 Prawa Ochrony Środowiska, prowadzącego do przywrócenia równowagi przyrodniczej na terenach pokopalnianych, poprzez rekultywację w kierunku leśno-wodnym oraz wykorzystanie na cele turystyczno-rekreacyjno-sportowe.

Technologia wydobycia i przetworzenia kruszywa odbywa się w stanie wysokiego jego zawilgocenia bądź uwodnienia, co eliminuje możliwość przenoszenia pyłów przez wiatry w tej fazie. Rozprzestrzenianie się pod wpływem wiatrów pyłów mineralnych, jest możliwe tylko w fazie długoterminowego niezabezpieczonego składowania frakcji pylistych, w związku z przesychaniem jego wierzchniej warstwy. W związku z tym, pyły mineralne powstałe w trakcie przeróbki kruszywa, aby zapobiec pyleniu w czasie silnych i porywistych wiatrów, winny być systematycznie zadarniane i zraszane przez deszczownie.

Monitoring składu powietrza atmosferycznego na zawartość pyłów, winien być prowadzony w wybranych kilku miejscach w gminie, a w szczególności na granicach obszaru NATURA 2000**.**

Przedstawione w niniejszej prognozie analizy i wnioski, głównie w rozdziałach 7 i 10, poparte ponadto załączonym Raportem, bezsprzecznie dowodzą, że realizacja przedsięwzięcia polegającego na intensywnej eksploatacji złoża kruszywa naturalnego, nie spowoduje znaczących negatywnych oddziaływań na

środowisko poza granicami terenu górniczego, a tym bardziej na cele i przedmiot ochrony obszaru NATURA 2000, w tym także na zachowanie integralności tego obszaru.

11.2. Transport kruszywa na zewnątrz kopalni

Docelowo przewiduje się wywóz kruszywa z zakładu górniczego głównie transportem kolejowym. Do czasu wybudowania bocznicy, wywóz odbywać się będzie transportem drogowym, głównie drogami powiatowymi, wojewódzkimi i krajową nr 19.

Dla ograniczenia emisji hałasu, drgań i pylenia w miejscowościach położonych przy trasach drogowych, należy przewidzieć kroki mające na celu zapobieganie i ograniczenie negatywnych oddziaływań na środowisko i ludzi, takie jak:

1) utrzymanie dróg w dobrym stanie technicznym, a w szczególności równości jezdni,
2) systematyczne usuwanie z jezdni piasku i pyłu,
3) bezwzględne ograniczenie prędkości pojazdów do wartości wynikających z pomiarów dopuszczalnego natężenia hałasu,
4) transport kruszywa w stanie wilgotnym i zabezpieczonym plandekami przed możliwością pylenia i gubienia kruszywa,
5) wykonanie barier bezpieczeństwa między jezdnią a chodnikiem w miejscach o ograniczonej widoczności,
6) wykonanie następujących prac przy drogach przewozu kruszywa:
   - nasadzenia szpalerów zieleni izolacyjnej zimozielonej na terenach budownictwa mieszkaniowego i zagrodowego graniczących z drogą,
   - wymianę stolarki okiennej i drzwiowej na pyłoszczelną i dźwiękoszczelną w budynkach mieszkalnych położonych przy drogach,
   - ocieplenie budynków mieszkalnych, które to stanowi jednocześnie izolację akustyczną.

Działaniami kompensacyjnymi, wynikającymi z art. 3 pkt 8 Prawa Ochrony Środowiska, będą wymienione wyżej nasadzenia zieleni izolacyjnej a także docelowa realizacja bocznicy kolejowej, która wyeliminuje transport surowca transportem samochodowym i jego negatywne oddziaływanie na środowisko.

12. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKTOWANYM PLANIE

Biorąc pod uwagę cel, zadanie oraz zasięg opracowania, co najmniej zgodny z granicami terenu górniczego ustalonego określonymi koncesjami, podstawowym założeniem jest to, że opracowanie Planu odbywa się dla określonego terenu na wniosek przedsiębiorcy, a więc rozwiązania alternatywne nie wchodzą w rachubę.

Opracowanie Planów dla eksploatacji kruszywa naturalnego ze względów na procedury ustanawiania terenów górniczych (prawo górnicze i geologiczne), w zakresie opracowania miejscowego planu zago-

spodarowania przestrzennego nie przewiduje się rozwiązań alternatywnych. Rozwiązania alternatywne lub wariantowe, są możliwe do przedstawienia i oceny, jedynie w zakresie projektu zagospodarowania złoża co zostało przedstawione w załączonym Raporcie.

13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognoza dotyczy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Drahle, Stara Kamionka i Nowa Kamionka Gm. Sokółka, w którym przeznacza się obszar ok. 120 ha, pod powierzchniową eksploatację kruszywa naturalnego.

Zgodnie uregulowaniami prawnymi dotyczącymi udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

W ramach przeprowadzonej strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, sporządza się prognozę oddziaływania na środowisko projektu planu miejscowego, poprzedzoną uzgodnieniem z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Białymstoku i Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Sokółce zakresu i stopnia szczegółowości prognozy.

Celem opracowania prognozy oddziaływania na środowisko jest przewidywanie skutków wynikających z wprowadzenia w życie planowanych ustaleń Planu na środowisko przyrodnicze oraz na zdrowie ludzi. Prognoza zawiera analizę obecnego stanu środowiska, informację o zagrożeniach dla środowiska oraz zmian środowiska spowodowanych oddziaływaniem nowych czynników.

Realizacja ustaleń zawartych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wiąże się bezpośrednio z eksploatacją przyrody i środowiska w różnym stopniu na nie oddziałując.

Zadaniem prognozy jest całościowa ocena ustaleń Planu w zakresie dotyczącym przeznaczenia terenów w granicach opracowania i zapewnienie udziału społeczeństwa w postępowaniu w sprawie opracowania Planu, przez wyłożenie Planu do publicznego wglądu wraz z niniejszą prognozą, przeprowadzenie dyskusji publicznej oraz zebranie uwag.

Stan sanitarny środowiska przyrodniczego w gminie, w porównaniu do innych części województwa i kraju, jest bardzo dobry.

Wiodącą funkcją gminy jest rolnictwo. Ze względu na znaczne obszary występujących kopalin w postaci kruszyw naturalnych, działalność górnicza w gminie stanowi funkcję uzupełniającą. Funkcja rekreacyjno-wypoczynkowa nie jest dostatecznie rozwinięta w stosunku do możliwości środowiska, zakłada się jednak, że turystyka i wypoczynek będzie pełnić w przyszłości znaczącą rolę w gospodarce gminy.

Obszar gminy charakteryzuje bogate ukształtowanie powierzchni terenu i zmienność klimatyczna na obszarze gminy. Charakteryzuje się ona bogactwem falistych i pagórkowatych wzgórz, płaskich dolin rzecznych oraz równinnych obszarów przeważnie pokrytych lasami.

Klimat tej krainy charakteryzuje się surową zimą i ciepłym latem, stosunkowo małą ilością opadów atmosferycznych oraz przewagą wiatrów zachodnich.

Duży kompleks leśny w znacznym stopniu wpływa na modyfikację klimatu.

Gmina posiada średnie warunki gospodarowania rolniczego. Na wyniki produkcyjne rolnictwa wpływa też ujemnie niedobór wody w okresie wegetacji roślin. Atutem rolnictwa w gminie są bardzo korzystne warunki ekologiczne dla jego rozwoju. Sprzyja temu dobry stan środowiska naturalnego oraz występująca w wielu gospodarstwach tradycyjna kultura rolna, polegająca na unikaniu stosowania środków chemicznych w hodowli i uprawie i są bardzo dobrym miejscem do produkcji ekologicznie zdrowej żywności. Hodowla to: bydło mleczne i trzoda chlewna. Ze względu na walory przyrodnicze terenu gminy oraz wiodącą funkcję rolnictwa, bardzo ważne jest racjonalne gospodarowanie zasobami glebowymi.

Ważniejsze rzeki występujące na terenie należą do zlewiska rzeki Wisły. Stan czystości rzek nie odpowiada normatywom klasyfikacji wód. Z prowadzonych cyklicznych badań wynika, że stan cieków wodnych stopniowo się pogarsza.

Teren gminy charakteryzuje się lesistością niższą od średniej wojewódzkiej. Średnia lesistość gminy wynosi 20,7% i jest niższa od średniej województwa podlaskiego o 8,7% oraz średniej krajowej o 7,2%. Lasy wchodzą w skład Nadleśnictwa Czarna Białostocka. Przeważają lasy państwowe. Zwarte kompleksy leśne na terenie gminy występują w części wschodniej i południowo-zachodniej. Lasy na terenie gminy są wielogatunkowe i różnowiekowe.

Preferowane jest zalesianie lub zadrzewianie wszystkich terenów nieprzydatnych dla rolnictwa z zastosowaniem rodzimych gatunków drzew.

Oprócz ważnej funkcji gospodarczej lasy pełnią rolę glebochronną, regulatora klimatu i kształtują walory krajobrazowe. Część lasów gminy stanowią lasy wodochronne, ustanowione dla ochrony ekosystemów siedlisk wilgotnych i bagiennych. Lasy ochronne na powierzchni gruntów leśnych prywatnych nie występują.

Preferowane jest zalesianie wszystkich terenów nieprzydatnych dla rolnictwa z zastosowaniem rodzimych gatunków drzew. Oprócz ważnej funkcji gospodarczej lasy pełnią rolę glebochronną, regulatora klimatu i kształtują walory krajobrazowe.

Komunikacja drogowa i kolejowa jest głównym źródłem uciążliwego hałasu dla ludzi i środowiska przyrodniczego. Najbardziej uciążliwe są pojazdy ciężkie (głównie wożące kruszywo naturalne z lokalnych kopalni), z których wiele emituje hałas znacznie przekraczający dopuszczalne normy.

Na terenie gminy eksploatowane jest głównie kruszywo naturalne dla potrzeb budownictwa i drogownictwa. Gmina posiada bogate zasoby kruszywa naturalnego. Eksploatacja odbywa się w sposób przemysłowy i przewiduje się dalszą eksploatację w okresie, co najmniej 30 lat. Strefa występowania obejmuje złoża kruszywa naturalnego położone na znacznych obszarach gminy. Złoża kruszywa są dobrze udokumentowane i obecnie jest ważnych kilka koncesji na wydobycie kruszywa.

Podstawowym czynnikiem degradującym powierzchnię ziemi jest eksploatacja kopalin. Jednak prowadzenie tej działalności zgodnie z przepisami prawa górniczego w zdecydowany sposób ogranicza niekorzystny wpływ na środowisko przyrodnicze.

Planowana powierzchniowa eksploatacja złoża kruszywa naturalnego prowadzona jest sposobem odkrywkowym. Działalnością objęta zostaje część powierzchni złoża a na poszczególnych etapach

prowadzenia działalności jednorazowo robotami górniczymi obejmowany jest zwykle obszar, co najwyżej kilku hektarów. Tereny wyeksploatowane zgodnie z prawem górniczym są na bieżąco rekultywowane i przywracane środowisku.

Istotne jest poprawne zaprojektowanie zagospodarowania złoża, racjonalne wykorzystanie zasobów, przyjęcie najlepszych rozwiązań dotyczących sposobu wydobycia kruszywa w poszczególnych okresach eksploatacji. Uregulowania prawne zawarte są w przepisach ustawy z dnia 4 lutego 1994r. Prawo geologiczne i górnicze w zasadzie uniemożliwiają prowadzenie nieracjonalnej i nieuzasadnionej gospodarki na złożu. Sposoby prowadzenia działalności na złożu są regulowane na wstępie, przed podjęciem wydobycia piasku i żwiru. Wydobycie kruszywa w trakcie obowiązywania koncesji będzie kontrolowane pod względem górniczym zarówno przez organ koncesyjny - w tym przypadku Marszałka Województwa Podlaskiego, oraz właściwy Okręgowy Urząd Górniczy. Ponadto, prawo kontroli działalności zakładów górniczych przysługuje również innym jednostkom kontrolnym, m.in. Wojewódzkiej Inspekcji Ochrony Środowiska, Sanepid itp.

Tak więc, przedsiębiorca podejmujący działalność wydobywczą jest pod nadzorem służb mających na celu szeroko rozumianą ochronę środowiska na każdym etapie prowadzenia działalności, co niejako „wymusza" na nim ograniczenie negatywnego oddziaływania na środowisko.

W przypadku wydobycia kruszywa naturalnego, działalności polegającej na ingerencji w środowisko, ale mającej charakter czasowy, działaniami naprawczymi jest poprawnie wykonana rekultywacja terenów zdegradowanych działalnością kopalni kruszywa.

Zachowanie pasów ochronnych od dróg i gruntów nie będących własnością przedsiębiorcy, stosownie do norm górniczych pozwala na społecznie bezkonfliktowe prowadzenie działalności.

W trakcie eksploatacji wykorzystuje się maszyny i urządzenia tj. spycharki, ładowarki, koparko-ładowarki, bądź koparki, przenośniki taśmowe oraz maszyny przeróbcze takie jak kruszarki, przesiewacze i odwadniacze.

Eksploatacja złoża kruszywa związana jest z oddziaływaniem na środowisko, które będzie dotyczyło ingerencji w całość terenu górniczego, czasowej i ograniczonej do terenu objętego działalnością wraz z niewielkim pasem przyległym, wpływ na stosunki wodne, hałas, emisję spalin, utrudnienia dla przemieszczania się zwierząt oraz wyłączenie terenu kopalni z funkcji wykorzystania rolniczego. Oddziaływanie to, ze względu na szereg czynników zależnych jak i niezależnych od przedsiębiorcy, można w znacznym stopniu ograniczyć lub zminimalizować.

Podjęcie działalności górniczej zwykle wpływa korzystnie na rozwój gminy poprzez wzrost dochodów gminy z tytułu podatków i opłat środowiskowych, aktywizację mniejszych podmiotów gospodarczych świadczących usługi na rzecz zakładu górniczego oraz zatrudnienie ludności miejscowej.

Po zakończeniu działalności na obszarze złoża pozostaje teren zróżnicowany ukształtowaniem powierzchni tak, że walory krajobrazowe otoczenia nie zostają utracone.

Prowadzenie działalności na złożu ma charakter czasowy, to znaczy jest ograniczona do czasu potrzebnego na wyeksploatowanie zasobów możliwych do wydobycia, które zostaną określone w projekcie zagospoda-

rowania złoża. Okres obowiązywania koncesji wynosi zwykle do 25 lat. Po zakończeniu wydobycia następuje wyprofilowanie skarp wyrobiska, wykonanie w miarę potrzeby półek ochronnych od zbiorników wodnych, odtworzenie warstwy glebowej i wprowadzenie roślinności.

Przestrzeganie warunków udzielonej koncesji, stosowanie się do przepisów regulujących prowadzenie ruchu zakładu górniczego oraz podleganie stałemu nadzorowi upoważnionych jednostek kontrolnych zapewni prawidłowe prowadzenie działalności z ograniczonym do minimum oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze.

Polska musi sprostać trudnym zadaniom związanym z ochroną atmosfery, powstrzymaniu niekorzystnych zmian klimatu oraz ochronie zasobów naturalnych, w tym różnorodności biologicznej.

Do obszarów objętych znaczącym oddziaływaniem na środowisko należy zaliczyć tereny, w których mogą być przekroczone dopuszczalne normy środowiskowe pogarszające stan środowiska oraz warunki zdrowia i życia ich mieszkańców w wyniku realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,

Znaczące oddziaływanie na środowisko dotyczyć będzie głównie elementów nowych terenów górniczych degradujących powierzchnię ziemi – oddziaływanie negatywne, pośrednie, stałe, długoterminowe. Jednak prowadzenie tej działalności zgodnie z przepisami prawa górniczego w zdecydowany sposób ogranicza niekorzystny wpływ na środowisko przyrodnicze.

Zgodnie z główną zasadą ochrony środowiska, znaczące oddziaływanie na środowisko działalności górniczej powinno mieścić się w granicach terenu górniczego.ustalonego koncesją na wydobycie kruszywa.

Normy środowiskowe nogą być przekroczone w wyniku znaczącego oddziaływania na takie elementy środowiska jak:

1. powierzchnię ziemi;
2. emisję do powietrza pyłu i gazów ze spalania oleju napędowego;
3. klimat akustyczny;
4. elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące (PEM);
5. wody powierzchowne;
6. krajobraz.

- **Oddziaływanie na powierzchnię ziemi**

Eksploatacja złoża kruszywa naturalnego, prowadzona będzie sposobem odkrywkowym. Oddziaływanie na środowisko będzie dotyczyło czasowej ingerencji w ukształtowanie terenu. Eksploatacją objęta zostanie część powierzchni złoża, a jednorazowo robotami górniczymi obejmowany jest zwykle obszar, co najwyżej kilku hektarów. Nastąpi trwałe przekształcenie powierzchni ziemi.

W pierwszej fazie likwidacji ulegnie szata roślinna na powierzchni ziemi, poprzez zdjęcie warstwy gleby i złożenie jej na zewnętrznych hałdach i docelowo zostanie wykorzystana do rekultywacji terenu.

Można się spodziewać, że straty przyrodnicze będą niewielkie, (ponieważ przeważają tu gatunki pospolite i nie objęte ochroną). W trakcie prac ziemnych dojdzie do zniszczenia miejsc gniazdowania pta-

ków. W celu eliminacji tego zagrożenia prace ziemne należy rozpocząć po zakończeniu okresu lęgowego – tj. po 16 lipca, a zakończyć przed lutym. Obecności ludzi i sprzętu spowoduje zmianę siedlisk przez drobne zwierzęta.

Złoże kruszywa naturalnego eksploatowane będzie sposobem odkrywkowym, dwoma piętrami eksploatacyjnymi: suchym oraz zawodnionym. Wyrobiska, zgodnie z prawem górniczym będą na bieżąco rekultywowane i przywracane środowisku.

Przewiduje się, iż powierzchnia wyrobiska docelowego będzie wynosiła ok. 70 ha, zaś jego maksymalna głębokość odniesiona do pierwotnej istniejącej powierzchni terenu ok. 40 m. Wyrobisko to, w większości stanowić będzie zbiornik wodny o maksymalnej powierzchni akwenu oszacowanej na ok. 64 ha i maksymalnej wysokości słupa wody ok. 10 m.

Po zakończeniu wydobycia następuje wyprofilowanie skarp wyrobiska, wykonanie w miarę potrzeby półek ochronnych od zbiorników wodnych, wykorzystania nadkładowej warstwy glebowej oraz humusu do prac rekultywacyjnych po zakończeniu eksploatacji, do bezpośredniego odtworzenia warstwy czynnej biologicznie, odtworzenie warstwy glebowej i wprowadzenie roślinności.

Na terenie lądowym zostaną przeprowadzone zabiegi agrotechniczne i wprowadzone nasadzenia drzew i krzewów, zaś zbiornik wodny zostanie dostosowany do pełnienia funkcji rekreacyjnej.

Po zakończeniu działalności na obszarze złoża, pozostaje zróżnicowany teren w części zawodniony tak, że walory krajobrazowe otoczenia nie zostają utracone.

- **Emisja do powietrza pyłu i gazów ze spalania oleju napędowego;**

Podczas eksploatacji złoża kruszywa naturalnego, następować będzie zanieczyszczenie powietrza następującymi substancjami:

1) pyłem podczas wydobywania i przeróbki surowca – w niewielkim stopniu, ze względu na mokrą technologię wydobycia i przeróbki surowca.
2) benzenu, tlenków azotu, dwutlenku siarki, pyłu, tlenku węgla i innych ze spalania paliw w silnikach środków transportu kołowego oraz parku maszynowego, o napędzie spalinowym;
3) węglowodorów alifatycznych i węglowodorów aromatycznych w wyniku funkcjonowania na terenie zakładu przeróbczego stacji paliw

Należy przy tym zaznaczyć, że podstawowa maszyna – koparka o dużej mocy i dużej wydajności, urabiająca złoże, będzie posiadała napęd elektryczny.

W wyniku porywania cząsteczek przez wiatr, ze złożonych hałd gleby czy piasku, do powietrza emitowany jest pył zawieszony o frakcji niższej od 10 ηm i pył gruby opadający. Ograniczającym czynnikiem jest znaczne zawodnienie kruszywa.

Najważniejszymi parametrami są jednak opady deszczu, których występowanie, nawet w bardzo niewielkim natężeniu, radykalnie ogranicza, a nawet eliminuje wtórne pylenie. Ogólnie można przyjąć, że strefa wystąpienia ponadnormatywnych stężeń pyłów zamknie się w granicach terenu górniczego.

Źródłem emisji gazów będą pojazdy i maszyny służące do urabiania i transportu kruszywa, oraz pojazdy odbierające. Emisja spalin z pojazdów mechanicznych z uwagi na niewielką intensywność prac i

mały ruch pojazdów, również nie będzie stwarzała ponadnormatywnej uciążliwości dla powietrza, pod warunkiem prawidłowego stanu technicznego pojazdów i maszyn. Z terenu kopalni nie przewiduje się innych źródeł emisji do powietrza oprócz w/w.

- **Klimat akustyczny**

Terenami podlegającymi ochronie przed hałasem zgodnie z obowiązującym prawem, są jedynie tereny zabudowy mieszkaniowej lub związanej ze stałym przebywaniem ludzi. Oznacza to, że dla terenów o charakterze przemysłowym standardy emisji hałasu w środowiska nie obowiązują.

Kopalnia kruszywa projektowana jest na rolniczym, gdzie występuje jedynie hałas pojazdów na drogach, oraz hałas od maszyn rolniczych, przy pracach polowych.

Najbliższymi terenami podlegającymi ochronie przed hałasem są tereny zabudowy wsi Drahle, położone w odległości ok. 100 m na północ od terenu objętego opracowaniem oraz zabudowa wsi Stara Kamionka, położona w odległości ok. 200 m na południe od granic kopalni.

Obowiązujące na tych terenach dopuszczalne poziomy hałasu w dzień 55 dB i 45 dB w nocy.

Wielkość emisji hałasu do środowiska od pracującego w kopalni kruszywa sprzętu i urządzeń, będzie mało dokuczliwy dla otoczenia ze względu na fakt, iż zakład nie będzie pracował w porze nocnej, a także będzie miał zasięg lokalny. Emitowany hałas nie będzie stwarzał uciążliwości w miejscach zamieszkania, gdyż w bezpośrednim otoczeniu wydobywania i przeróbki kruszywa nie występuje zabudowa mieszkaniowa.

- **Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące**

Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące w postaci pól elektromagnetycznych jest zjawiskiem, które występuje zawsze i w każdym miejscu ziemi. Źródłem ich występowania są: słońce, ziemia czy też zjawiska atmosferyczne. Pola sztuczne powstają w trakcie nadawania programów telewizyjnych, programów radiowych, działanie systemów łączności czy prowadzenie bardzo dokładnej nawigacji.

Na terenie kopalni nie wystąpią źródła elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego.

- **Wody powierzchowne;**

Na terenie objętym planem oraz w jego bezpośrednim sąsiedztwie brak jest cieków naturalnych. Najbliższymi ciekami znajdującymi się w odległości ok. 500 są: lewobrzeżny dopływ Sokółki, oraz odcinek źródliskowy rzeki Kamionki.

Odległości te stanowią skuteczną barierę zabezpieczającą środowisko gruntowo-wodne.

Ponadto przewidziany system wydobywania kruszywa, technologię jej przeróbki i rozwiązania techniczne przewidziane do realizacji skutecznie zabezpieczą środowisko gruntowo-wodne od szkodliwego oddziaływania kopalni.

- **Krajobraz.**

Obszar objęty planem znajduje się w bliskim sąsiedztwie OCHK “Wzgórza Sokólskie”, cechującymi się wysokimi walorami przyrodniczymi, krajobrazowymi, kulturowymi i wypoczynkowymi.

Eksploatacja złoża kruszywa, doprowadzi do trwałego przekształcenia walorów krajobrazowych. Naturalna, bogata rzeźba terenu kopalni i jego otoczenia spowoduje, iż w wyniku starannej rekultywacji w

kierunku leśno - wodnym terenów, zostaną one na nowo, bezkonfliktowo wkomponowane w krajobraz rejonu.

- **Oddziaływanie stacji paliw na terenie kopalni.**

Stacje paliw, należą do kategorii obiektów mogących oddziaływać na środowisko.

W kopalni kruszywa zostanie użyta duża ilości maszyn i urządzeń oraz środków transportu o napędzie spalinowym, w związku z czym, wystąpi zapotrzebowanie na olej napędowego w ilości ok. 500 m^3/rok.

Stacja paliw wyposażona będzie w przenośne nowoczesne urządzenia do magazynowania i dystrybucji oleju napędowego, co wyeliminuje szkodliwe oddziaływanie na środowisko.

- **Oddziaływanie dróg**

Drogi publiczne o nawierzchni utwardzonej, należą do kategorii obiektów mogących oddziaływać na środowisko.

Znaczące oddziaływanie dróg polega głównie na ponadnormatywnym zanieczyszczeniu środowiska spalinami i produktami ropopochodnymi, hałasem komunikacyjnym oraz wystąpieniem nadzwyczajnych zagrożeń środowiska.

Dla świata zwierząt drogi są często śmiertelnym zagrożeniem. Strefa zwiększonego ryzyka kolizji ze zwierzętami obejmuje pas drogowy drogi wojewódzkiej Nr 674 Sokółka – Krynki. Zderzenia z udziałem dziko żyjącej zwierzyny stanowią potencjalne zagrożenie na tym obszarze.

Oddziaływanie ponadnormatywne wymienionej drogi wykracza poza pas drogowy.

W przypadku hałasu występuje oddziaływanie nawet na odległość kilkuset metrów od jezdni

Ze względu na niski charakter emisji spalin samochodowych stanowią one szczególne zagrożenie dla zdrowia ludzi.

Tereny otwarte, głównie rolnicze narażone są na skutki emisji gazów i zanieczyszczeń pyłowych stwarzające zagrożenia jakości sanitarnej produkcji rolniczej. W obrębie użytków rolnych, zanieczyszczone wody opadowe spływają bezpośrednio do gruntu i wód.

- **Wnioski**

Stan środowiska przyrodniczego na obszarach objętych przewidywanym oddziaływaniem kopalni kruszywa, ograniczy się do oddziaływania zamkniętego w granicach opracowania planu. Na terenach sąsiadujących z terenem górniczym nie zostaną przekroczone dopuszczalne normy środowiskowe pogarszające stan środowiska oraz warunki zdrowia i życia ich mieszkańców, w wyniku realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Opracowana prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń Planu, pozwala stwierdzić, że realizacja tych zamierzeń wywoła zmiany w środowisku przyrodniczym. Zmianom, w większym lub mniejszym stopniu, ulegną następujące elementy środowiska przyrodniczego: rzeźba terenu, budowa geologiczna, pokrywa glebowa, szata roślinna, krajobraz naturalny. Zagrożeniom podlegać będzie przede wszystkim środowisko wodno-gruntowe oraz rzeźba terenu.

W celu eliminacji szkodliwego oddziaływania zagrożeń i hałasu komunikacyjnego należy dążyć do poprawy stanu technicznego nawierzchni dróg,

Ustalenia Planu zawierają zapisy, które pozwolą na ograniczenie negatywnych skutków ich wpływu na środowisko przyrodnicze.

Biorąc pod uwagę cel, zadanie oraz zasięg opracowania zgodny z określonymi koncesjami, opracowanie Planu odbywa się dla określonego terenu na wniosek przedsiębiorcy, a więc rozwiązania alternatywne nie wchodzą w rachubę.

Tereny poeksploatacyjne zgodnie z prawem górniczym są na bieżąco rekultywowane i przywracane środowisku. W przypadku eksploatacji kopalin polegającej na ingerencji w środowisko, ale mającej charakter czasowy, działaniami kompensacyjnymi jest poprawnie wykonana rekultywacja terenów poeksploatacyjnych oraz podejmowane działania kompensacyjne specyficzne dla konkretnego złoża wynikające z lokalnych uwarunkowań przyrodniczych.

Wykonanie działania kompensacyjnego wynikającego i regulowanego art. 3 pkt 8 Prawa Ochrony Środowiska, prowadzącego do przywrócenia równowagi przyrodniczej na terenach pokopalnianych, poprzez rekultywację w kierunku leśno-wodnym oraz wykorzystanie na cele turystyczno-rekreacyjno-sportowe.